

A világ leggazdagabb embere

Larry Romanoff • 2022. november 21

https://www-unz-com.translate.googleusercontent.com/translate/g/lromanoff/the-richest-man-in-the-world/?_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=en

The Richest Man in the World

Larry Romanoff • November 21, 2022

<https://www.unz.com/lromanoff/the-richest-man-in-the-world/>

A K o o g l i magyar fordítása természetesen kizárólag tájékoztató jellegű

Ennek az esszének három célja van: (1) felhívni az olvasók meglévő egy fennálló összeesküvés létezésére „A világ leggazdagabb embere” azonosításáról; (2) elvetni a vitából a jelenlegi listát. jelöltek, és (3) annak dokumentálása, hogy a londoni Cityben működő kis számú bankcsalád generációk óta őrzi ezeket a vagyoni rekordokat, olyan vagyonokkal, amelyek nagyságrendekkel felülmúlják azt, amit zsidó elképzeltünk volna. Ezekkel a pontokkal fordított sorrendben foglalkozom, a végén pedig a wunderkind jelenlegi termésével foglalkozom.

Nem vallom magamnak, hogy képes vagyok megcáfolhatatlanul dokumentálni az ebben az esszében megfogalmazott összes állítást, és nem is képes vagyok minden levont véglegesen alátámasztani. A olyan, hogy a szükséges jogi bizonyítékok túl nagy része helyrehozhatatlanul el van rejtve a nyilvánosság előtt és a nyilvánosság előtt, és sok esetben logikára és közvetett bizonyítékokra kell támaszkodni állításaink és következtetéseink alátámasztására. Noha a bizonyítékok nem olyan teljesek, mint azt szeretnénk, az ilyen szintű bizonyítási támogatás gyakran elegendő, akkor, ha ügyeink egy bevett mintát követnek, és ilyen érvelésünk és bizonyítékaink tömegesen rendelkezésre állnak. Az ebben az esszében található leírások és bizonyítékok legalább ésszerű alapot adnak a megértéshez, és „felhívják a figyelmet a világunkat formáló hatalmas erőkre”.

Az összetett kamat ereje

Ennek az esszének nagy része elsősorban egyetlen egyszerű tézistől függ: hogy a hatalmas vagyonnal rendelkezők ne hagyják tétlenül, hanem állandóan hasznosítják; a pénz mindig munkában van. Háborúk és gyarmatosítások finanszírozására, törvényes vállalkozások

megvásárlására, a kormányok és a nemzetgazdaságok ellenőrzésének megteremtésére stb. adják kölcsön.

Ami a hosszú távú felhalmozási kamatlábakat illeti, hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a történelmi kamatlábak nagyon alacsonyak, talán csak 1 vagy 2%, de ez ritkán volt így. Abraham Lincoln azért folyamodott ahhoz, hogy „Greenbacks”-ét fizetőeszközként nyomtassa, mert Rothschild 24%-os kamatot követelt az Unió értékesítésére az Egyesült Államok polgárháborújában. Sok más példa is van erre, mivel különösen a háborús finanszírozás magas kamatlábat hordozott. A zsidók által kibocsátott holland örökötvények kamata 10% és 12% volt az 1500-as és 1600-as években; Genova az 1600-as években adósságának nagy részét 9%-on bocsátotta ki. Ebben az esszében 5%-os kamatos kamatszámítást használtam, amely kiválasztás bevallottan önkényes, de az általános összefüggésben ésszerűnek és konzervatívnak tűnik. Úgy tűnik, hogy a Bank of England mellékelt grafikonjai igazolják ezt a választást. [\[1\]](#)
[\[2\]](#)

Néhány háttér a vállalatokról

A világ legnagyobb vállalatai közül nagyon sok van zsidók tulajdonában és irányítása alatt, ezek közül sok a londoni City néhány kiválasztottja, de nagyon sok e kis csoporton kívül is. A világ legnagyobb olajvállalatait zsidó érdekek irányítják, csakúgy, mint a nagy gyógyszergyárakat, számos fegyvergyártót és a világ légitársaságait, a világ hajózási kapacitásának túlnyomó részét, és sok más iparágat, amelyek általában nem jutnak eszünkbe. Lehetetlen hozzáférni az összes szükséges információhoz ahhoz, hogy még csak sejteni is lehessen ezeknek az embereknek a vállalati vagyonának értékét, de vegyük figyelembe, hogy gyakorlatilag az összes nyugati médiát, és a legfontosabb sajtóorgánumok nagy részét Nyugaton. a világ többi része, beleértve a filmeket és a könyvkiadást is, zsidók tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll. Vannak olyan nemzetközi cégek, amelyek összértéke sok billió dollár, és amelyek teljes egészében zsidók; Nestle, Sanofi, Monsanto, lévén néhány száz ilyen közül. Nem tudjuk könnyen megtudni, hogy ennek mekkora része jut vissza a mi maroknyi zsidó bankárunkra a londoni City-ben, ennek mekkora részét finanszírozta és irányítja az a központ, de ez nem elhanyagolható.

A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak. A világ nagy vagyonának nagy részét Rothschild vagy mások megvásárolták a belső körből, és így van egy rejtett tulajdon, amely soha nem fog kiderülni. Történelmi feljegyzésekben tréfálkozva néha rájövünk, hogy egy nagyon gazdag ember alig néhány millió dolláros birtokot hagyott hátra. Nem titok, bár nyilvánvalóan nem köztudott, hogy az egyik Rothschild hirdette Rockefeller Standard Oil létrehozását, és hasonlóképpen többek között Andrew Carnegie acélbirodalmával és a Harriman vasúti vagyonnal az Egyesült Államokban. A finanszírozás általában JP Morganon keresztül történt, aki egész karrierje során Rothschild-ügynök volt, és valóban Morgan banki érdekeltségei inkább európai zsidók voltak, mint amerikaiak. Érdemes erre az olvasók tűnik felhívni, mert úgy, hogy a híres amerikai és európai családok vagyonának nagy része nem is az övék, hanem a háttérben meghúzódó végső zsidó pénzembereké. Manapság a Google, a Facebook, a Tesla, az

Amazon, a Starbucks és sokan mások is ebbe a kategóriába tartoznak, olyan cégek, amelyek komoly finanszírozást és máshonnan induló intenzív tervezést sem tudtak volna elérni a piaci ellenőrzés mértékét.

Számos tanulmány készült a vállalati tulajdonjog és irányítás összekapcsolásáról, amelyek következetes következtetései szerint **mindössze 400 vállalat, sőt talán 250 vállalat is birtokolja az összes érték több mint 40%-át, vagy legalábbis irányítja. minden tőzsdén mindenhol szerepel.**[\[3\]](#)

[\[4\]](#)

[\[5\]](#)

De a 400 vagy 250 cég mögött ugyanennyi ember van, aki irányítja ezeket a vállalatokat. Annak ellenére, hogy a legtöbb nagyvállalat nyilvános, néha több száz millió részvény van forgalomban, nem tudhatjuk, hol van az igazi irányítás. A részvények nagy részét egyre gyakrabban olyan meghatalmazottak birtokolják, mint a Blackrock vagy a Blackstone vagy más befektetési csoportok, és nincs információnk a részvények besorolásáról vagy a szavazásra és ellenőrzésre vonatkozó egyéb korlátozásokról.

A nagyközönségnek nincs információja az egymással összefonódó igazgatókról sem, akiknek abszolút napi ellenőrzésük van, beleértve az összes pénzügyi döntést. Ennél is fontosabb, **hogy nem szükséges több részvény tulajdonosa, ha Ön irányítja az Igazgatóságot**, vagy ha ugyanabból a szkriptből olvasnak. Ezek az emberek kiüríthetik egy cég pénztárát, hogy adómentesen fizessenek korlátlan osztalékot egy adóparadicsomon keresztül, és ezt anélkül teszik, hogy nyugtalanságot keltenek a közrészvényesek részéről, akik ritkán értenek hozzá ezekhez a dolgokhoz.

Sok **európai bank** tartozik ebbe a kategóriába, ezek többsége zsidó tulajdonban van és szorosan kézben tartva. Európa néhány tucatnyi legnagyobb bankja, mint például a HSBC, a BNP Paribas, a Lloyd's, a piaci kapitalizáció trilliós nagyságrendű, az eszközalap pedig meghaladja a 30 billió eurót. A nagy **észak-amerikai bankok**, mint például a Goldman Sachs, a Citigroup, a Wells Fargo, amelyek ismét a zsidók tulajdonában vannak, jóval több mint 1,5 billió dolláros piaci kapitalizációval és megfelelő eszközökkel rendelkeznek. Ráadásul szó szerint több száz zsidó tulajdonú bankunk van Svájcban és más országokban, amelyek sehol nem szerepelnek a listán.

A világ legnagyobb **biztosítói és viszontbiztosítói** közül sok zsidó tulajdonában van, összpiaci plafonjuk trilliós nagyságrendű, és nincs mód arra, hogy értéket adjunk a Lloyd's of Londonnak, a világméretű biztosítási platformnak, amely gyakorlatilag felbecsülhetetlen. Aztán ott vannak az **olajtársaságok**; Egyedül a Royal Dutch Shell piaci kapitalizációja meghaladja a 200 milliárd dollárt, és sok ilyen, zsidó irányítású, elegendő az olaj világpiaci árának szabályozásához, ahogy látni fogjuk.

A két nagy **FMCG vállalat**, az Unilever és a P&G, mindkettő zsidó, együttes piaci kapitalizációja több mint félbillió dollár. **Az internethez kapcsolódó cégek**, mint például a Google, a Meta, az Amazon, a Dell, az Oracle, ismét csak zsidók, együttes piaci kapitalizációja közel 5 billió dollár. A világ **divatházai és ékszercégei**, amelyek többsége zsidó tulajdonban vagy ellenőrzés alatt áll, az olyan cégek, mint a Swarovski, YSL, LVMH, Cartier, Hermès, Estee Lauder, L'Oréal, több mint 1 billió dolláros piaci sapkával rendelkeznek, és több száz ékszer létezik. cégek, **gyémántvágók és kereskedők, aranykereskedők**, amelyek a színpalak mögött működnek, és amelyek szintén zsidók tulajdonában vannak, és együttesen több billió dollárt érnek.

A nagy **fegyverzet- és fegyvergyártók**, amelyek mindig is nagy százalékban rendelkeztek zsidó tulajdonnal és ellenőrzéssel, ismét 1 billió dollár körüli piaci sapkával rendelkeznek. Egy másik példa a világ legnagyobb **élelmiszeripari vállalatai**, amelyek ismét többségében zsidók tulajdonában vannak. A Nestlé, egy teljesen zsidó cég, több mint 2000 élelmiszer márkával rendelkezik, amelyek piaci kapitalizációja önmagában körülbelül 1/3 billió dollár. A Pepsico a világ második legnagyobb élelmiszeripari vállalata, több száz jelentős márká tulajdonosa, és sok más cég, mint például a Kraft Heinz, a Mondelez, a Danone, az Anheuser-Busch Inbev, a Coca-Cola, a Diageo, a Starbucks együttes piaci kapitalizációja legalább legalábbis 1,5 billió dollár. A világ legnagyobb **gyógyszeripari vállalatai** mind zsidó tulajdonban vannak, együttes piaci kapitalizációjuk körülbelül 4 billió dollár.

A főbb észak-amerikai **médiavállalatok** (mindegyik zsidók tulajdonában) 1 billió dollár feletti piaci kapitalizációval rendelkeznek, nagyobb számmal az európai médiában, amelyek szintén nagyrészt zsidók tulajdonában vannak, és gyakorlatilag mind zsidók ellenőrzése alatt állnak. És ez figyelmen kívül hagyja a latin-amerikai, ázsiai és afrikai médiatulajdonukat. És szó szerint több száz zsidó tulajdonú cég van, amelyek nem férnek bele könnyen a fenti kategóriákba, beleértve a H&R Blockettől kezdve a Mattelen és a Hasbron át, a Monsanto, a Ben és a Jerry's-ig mindent. A lista szinte végtelen. Értékük és befolyásuk együttesen óriási.

Az igazi hatalom: Családi dinasztiák

Amikor egy Bill Gatesről vagy Warren Buffetről olvasunk, hajlamosak vagyunk egyszerűen arra gondolni, hogy valaki jó ötlettel alapít egy céget, és egy életen át egy hatalmas vállalkozást épít fel, amely ma sok milliárdot ér. De ez az érvelés leegyszerűsítő, mert gondolatainkat csak egy generációra korlátozzuk. Az emberek, akikkel itt foglalkozunk, olyan családi dinasztiák, amelyek talán tíz vagy akár húsz generáció óta halmozzák fel vagyonukat. **A Rothschildekkel, Sassoonokkal és még sok mással az 1600-as és 1700-as évekbe nyúlunk vissza**, a családi dinasztiákkal, amelyek az évszázadok során óriási növekedést jelentenek, és az öröklési adók elkerülésével, a merev vegyes házasságokkal és a megosztott házasságokkal továbbra is figyelt az egyre hatalmasabb vagyonuk felett. szándékait.

A családok legnagyobb dinasztiái el vannak rejtve, kikerülnek a médiából, törölték a történelemkönyvekből, és szinte soha nem vonják magukra a közvélemény figyelmét. Ezek mindegyike zsidó – **Rothschild, Sassoon, Sebag-Montefiori, Warburg, Lehman, Goldman, és megannyi név, amiről talán még soha nem hallottál.** Íme egy lista néhány zsidó bankárról, akik talán csak 25%-ukat képviselik, akik többsége az 1800-as évek elején-közepén kezdte meg banki, finanszírozási és ipari tevékenységét, tehát átlagosan közel 200 éve, és sokuk zsidó származású. a mai napig tartó családi dinasztiák, teljesen kikerülve a nyilvánosság elé.

Rothschild, Sassoon, Warburg, Moses Montefiori, Sebag-Montefiori, Kadoorie, Lehman, Israel Moses Seif, Kuhn Loeb, Goldman Sachs, Salomon, Schiff, Joseph Hambro, J. Henry Schroder, Samuel Montagu, Emile és Isaac Péreire, Lazard Brothers Speyer testvérek, Seligman testvérek, Stern testvérek, Barnato Brothers, Ernest Oppenheimer, Abraham Oppenheim, Carl Fuerstenberg, Jacob Goldschmidt, Oskar Wassermann, Hirsch, Raphael Jonathan Bischoffsheim, Hambro, Isaac Glückstadt, Levy Martin, Markus Rubin, Goldsmid, Rosent. Dunkelsbueler, Eugen Gutmann, Herbert Gutman, Wagg and Co, Médici család, Speyer, Speyer-Elissen, Emile Erlanger, S. Japhet, Ernest Cassel, Carl Meyer, Achille Fould, Luigi Luzzatti, Wertheimer és Gompertz, Lippman.[6]

[7]

[8]

Van egy grafikám a számítógépen, amely a **Rothschild-dinasztia** birtokait jeleníti meg, inkább szervezeti diagramként, kis dobozokkal, amelyek a birtokokat jelzik, és vonalak mindenhol jelzik a tulajdonjogot és az irányítást. Olyan nagy, hogy a legkisebb olvasható betűtípussal történő kinyomtatásához egy fél méteres papírlapra lenne szükség. Rothschild nemrégiben új bankot hozott létre, hogy kezelje a szegény országoktól elkobzott földbirtokait. Nehéz kemény információkhoz jutni, mert ennek nagy része névtelen bankokon, ügynökökön, kapcsolódó cégeken keresztül történik, és számtalan adóparadicsomon keresztül futnak át. Rothschild tulajdonosa többek között a 125 milliárd dolláros kapitalizációjú **Sanofi Pharma**, **az Economist** és az **IHS** amely Afrika legnagyobb mobiltorony-szolgáltatója. [9]

Az Anglo American Ernest Oppenheimer német zsidó alapította. A londoni Cityben található székhelyű cég a világ 250 legnagyobb vállalatának egyike, amely aranyat, gyémántokat, egyéb fémeket és a világ platinájának közel felét állítja elő. Leányvállalataik és befektetések túl sok ahhoz, hogy felsoroljuk. Amikor Ernest meghalt, fia, Harry követte őt, aki egyben a De Beers elnöke is lett, így láthatja, hogyan integrálódnak és racionalizálják birtokaikat a családok.

A svédországi zsidó **Wallenbergek** 200 éve működnek, ahol ma a legtöbb nagy svéd ipari csoport tulajdonosa, mint az Enskilda Bank, az Ericsson, az Electrolux, az ABB, a SAAB, a SAS Group, az SKF, az Atlas Copco és a Nasdaq. Már 50 évvel ezelőtt a Wallenberg családi vállalkozások **a svéd ipari munkaerő 40%-át foglalkoztatták, és a stockholmi tőzsde összértékének 40%-át képviselték.** Csupán tíz cégük piaci kapitalizációja közel 350 milliárd dollár, és sok mindent elástak a trösztökben és elrejtettek az adóparadicsomokban. **A Swarovski az ő hamis „kristályukkal” egy másik 150 éves zsidó dinasztia.**

Ebben az esszében figyelmen kívül hagyom e zsidó családok múltjának nagy részét, és az 1800-as évek elejétől kezdem, de meg kell jegyezni, hogy ezek a kazár „családi vagyonok” több száz évvel ez előtt kezdődtek. Megvolt a (zsidó) holland tulipán buborék, a (zsidó) déli tengeri buborék, a (zsidó) brit és holland kelet-indiai társaság és sok hasonló. Volt évszázados rabszolga-kereskedelem, adógazdálkodás és még sok minden más. ezt mind kihagyom.

India egy időben szinte biztosan a világ leggazdagabb nemzete volt, mesékhez és legendákhoz méltó arany-, ezüst- és drágakövekkel. **A Brit Kelet-Indiai Társaság, amelyet végül az egyik Rothschild vezetett, vitathatatlanul a világtörténelem legnagyobb bűnözői vállalkozása volt**, és az a jármű, amellyel Indiát csontig kifosztották.

Sassoon ben Salih volt a bagdadi pasák főpénztárosa. [10]

Az 1800-as évek elején egy hatalmas csalásnak leleplezték, amely mai dollár százmilliárdokat érínthetett, és szerencséje volt, hogy életével (és a pénzével) megmenekült. Ő és két fia, David és Joseph Indiába menekültek, ahol összeálltak az egyik Rothschilddal, és kidolgozták azt a pokoli tervet, hogy rákényszerítsék az indiai parasztokat arra, hogy Kínában ópiumot termesszenek. [11]

A kezdetektől fogva szilárdan a kezükben volt a fiatal Viktória királynő. Nemcsak abban támogatta erőfeszítéseiket, hogy a brit katonaságot a zsidók ópium-kikényszerítőivé osszák, David Sassoonnak kizárólagos franchise-t adva az ópium egész Kínában történő értékesítésére, Hongkong elfoglalására a terjesztőbázisaként, és átadva neki a chartát alkotják az HSBC-t. **Ha azt mondanám, hogy a brit királyi család személyesen sokat profitált ebből, az némileg alábecsült lenne.** Itt kezdjük történetünket.

Az indiai nagykereskedelmi kifosztásból és az iraki lopásokból, majd az ópium kínai termesztéséből és eladásából származó Rothschild és Sassoon megbízható becslések szerint

1835-re fejenként több mint 5 milliárd dollár vagyont halmozott fel. Valójában a számított becsléseket láttam. 6 és 7 milliárd dollár volt,[\[12\]](#) és ezek voltak az én becsléseim is. Ezt 5 milliárd dollárra csökkentettem, hogy konzervatív legyek, de a végösszeg még mindig megdöbbentő. 5 milliárd dollár mindössze 5%-ban halmozódott fel a közbenső 185 év alatt, és 2022-ben összesen több mint 40 milliárd dollár Rothschild és Sassoon esetében. És volt legalább egy tucat vagy több zsidó bankárcsalád, amely nem volt olyan messze Rothschildtól és Sassoontól, valamint sok tucat másik, akik nagyon gazdagok voltak, de nem ugyanabban a ligában. Ez a 40 milliárd dolláros megdöbbentőnek és túl fantasztikusnak tűnhet ahhoz, hogy valódi legyen, de tartsa meg döntését a végéig. Amint látni fogja, ez a 40 milliárd dollár szinte irreleváns az összképben.

Leger Entry: Rothschild: 40 milliárd dollár mai dollárban

Leger Entry: Sassoon: 40 billió dollár mai dollárban

(1) Rabszolgaság és kényszermunka

A zsidók mindig is nagymértékben részt vettek a rabszolga-kereskedelemben, beleértve a fehér rabszolgákat, amelyek elnéptelenítették Írországot és Anglia nagy részét, valamint a legújabb fekete rabszolgákat, de figyelmen kívül hagyom a múltnak ezt a részét, és csak a legújabb kínai eseményekkel foglalkozom. Ugyanezen leggazdagabb zsidók – Rothschild, Sassoon, Kadoorie és még sokan mások – rabszolgakereskedése csak azért állt le, mert az első világháború véget vetett annak. Pontos számaink nincsenek, de a történelmi feljegyzések szerint sok millió kínait elraboltak és eladtak rabszolgamunkának. Számptalan kínai tízezret raboltak el és szállítottak rabszolgamunkának Észak-Amerikába, hogy építsenek vasutakat és dolgozzanak aranybányákat, építsék a panamai vasútvonalat és a Panama-csatornát, hogy Peruban guánóbányákat dolgozzanak ki, és sok más esetben. Ezért vannak kínaiak az egész világon;

Sok esetben a kínaiakat valóban nem adták el másoknak, hanem a zsidók rabszolgamunkára használták őket saját projektjeikhez. Rothschildnak még 1904-ben. 65 000 kínait raboltak el Fujian tartományból, hogy Dél-Afrikában dolgozzanak aranybányaiban.[\[13\]](#)

Amikor ugyanezek a zsidók finanszírozták például az észak-amerikai vasutak és a Panama-csatorna építését, az elrabolt kínaiak biztosították az ingyenes (és eldobható) munkaerőt. A több tízezer ember halálát okozó zord körülmények nem voltak relevánsak, mert a készlet kimeríthetetlen volt. Arra is van hiteles bizonyíték, hogy a Húsvét-szigetet szinte teljesen elnéptelenítették ugyanazok a zsidók, akik a legtöbb embert elrabolták, hogy a perui guanóbányákban dolgozzanak. Levelek érkeztek az Egyesült Királyság tisztviselőitől, amelyek azt követelik, hogy ezek a zsidók vigyék vissza a húsvét-szigetieket otthonukba.

Ilyen távolságon belül nem lehetséges átfogó összeállítást összeállítani a zsidók által projektjeikre behívott kínai rabszolgamunkások számáról, sem megbecsülni ennek a rabszolgamunkának az „értékét”, de ez minden bizonnyal jelentős volt és 1800-tól 1920-ig terjedt nagy mennyiségben, és mint fentebb említettem, csak az első világháború vetett véget ennek. Ezt azért sorolom fel, mert **fontos hozzájáruló szempont ezeknek a zsidó bankárcsaládoknak a felhalmozott vagyonához**, de nem adok hozzá leger szót.

Leger Entry: 0 billió dollár mai dollárban

(2) Gyémántok

Nem titok, hogy a **DeBeers** irányítja a dél-afrikai gyémánttermelést és Zaire-ben is, és az sem, hogy a DeBeers egy Rothschild cég. Ne feledkezzünk meg a búr háborúk eredetéről és céljáról

sem. A gyémánttermelési statisztikák szétszórtnak tűnnek, Dél-Afrika mintegy 650 millió karátnyi teljes termelést jelent,[\[14\]](#)

míg a Statista ennek az összegnek a kétszeresét követeli. Dél-Afrika ennek a termelésnek az értékét (karátonként 100 dollár) körülbelül 60 milliárd dollárra becsüli, de nem számít bele a kompaundba, amely 150 év alatt átlagosan évi 300 millió dollárt tesz ki: (átlagosan 3 millió karát évente 100 dollár karátonként) . Ha megengedjük az 5%-os keverést, ez körülbelül 10 billió dollárt tesz ki. Az egyszerűség kedvéért az összes többi országot kizártam ebből a számításból; ezeknek és más Rothschild- és zsidó tulajdonú produkcióknak a hozzáadásával legalább megduplázná a teljes mennyiséget. Azt is meg kell jegyezni, hogy Hollandia zsidó enklávéja még mindig a világ gyémántkereskedelmének központja, amelynek nagy többsége szilárdan zsidó kézben van.

Leger Entry: 10 billió dollár mai dollárban

(3) Arany

Nehéz átfogó és megbízható statisztikák találni a Rothschild által ellenőrzött bányák tényleges éves aranytermeléséről, de a termelés 50 évvel korábban nyilvánvalóan elérte az évi 1000 tonnát. Egy tonna aranyban 32 000 uncia, és az arany unciánként 1700 dollárért kelt el, ami sok milliárd dollárt jelent évente, ami közel 150 éven át 5%-os arányt jelent, ami tízszerese a fent felsorolt gyémánttermelés értékének. A képet elhomályosítja mind a termelési mennyiség, mind az arany árának ingadozása, így végleges eredményeket nem lehet kiszámítani.[\[15\]](#) Feltételeztem, hogy véleményem szerint óvatos becslésként csak kétszerese a gyémánttermelésnek és értéknek.

Leger Entry: 20 milliárd dollár mai dollárban

(4) Csatornák: Panama és a Suez

Általánosan ismert, hogy az Egyesült Államok megépítette a Panama-csatornát – miután Panama tartományt „felszabadította” Kolumbiától, de nem annyira köztudott, hogy zsidó pénzből fizették volna a csatornát.[\[16\]](#)

Joggal feltételezhetjük, hogy a csatorna haszna mintegy 120 éven át a finanszírozókra hárult volna. A Szezi-csatorna szintén zsidó pénzből épült, és magánkézben lévő vállalként létezett. Mivel azonban e kettő bevétele csak néhány milliárd dollárt tesz ki évente, ezeket kihagyom a végösszegeből.

Leger Entry: 0 billió dollár mai dollárban

(5) Készpénzkezelés

Nem széles körben ismert, de az amerikai Monroe-doktrína részeként az Egyesült Államok nemcsak erőteljes zaklató „diplomáciáját”, hanem a CIA-t és hadseregének teljes erejét is felhasználta néhány zsidó bankár (és az amerikai FED) megszervezésére.), hogy megszerezze az irányítása alatt álló országok összes készpénzeszközének és jegybanki állományának „befektetéskezelői” pozícióját. Ez magában foglalta Latin-Amerikát, de olyan országokat is, mint a Fülöp-szigetek és az a több mint 50 ország, ahol az Egyesült Államok kormányt döntött meg és diktatúrát vezetett be.

A séma egyszerű volt. Ezek a nemzetek kénytelenek voltak átadni minden likvid vagyონukat az Egyesült Államokban működő zsidó bankároknak, akik „megfontoltan kezelték” az összes készpénzt e kisebb nemzetek javára. Gyakorlatilag a zsidó bankárok New York-i ingatlanokba fektették be a pénzt, és milliárdos nyereséget tettek szert, így 3%-ot fizettek ezeknek a

nemzeteknek a pénzükből. Ez a gyakorlat párosult azzal a rossz amerikai szokással, hogy megtámadják, majd felnyitják és kiürítik hasonló nemzetek központi bankjainak pánccéltermeit minden aranyukból. Ezek a gyakorlatok kellően dokumentáltak ahhoz, hogy ellenálljanak a kihívásoknak, és mivel körülbelül 150 éve léteznek, úgy gondolom, hogy ésszerűen hozzá lehet számolni a mai összeghez legalább 1 billió dollárt, de a történelmi feljegyzések nem elegendők, ezért nem teszek erre vonatkozó jogi bejegyzést. tétel.

Leger Entry: 0 billió dollár mai dollárban

(6) Németország hiperinflációja

Ma már széles körben elfogadott tény, hogy Németországot pontosan erre a körülményre hozták létre a versailles-i békeszerződés rendelkezései és a zsidók által Németország fellendülését megakadályozó megfelelő korlátozások alapján. Ettől függetlenül az infláció olyan szélsőséges volt, hogy a pénz szó szerint értéktelenné vált, lehetővé téve a zsidó bankárok számára, hogy gyakorlatilag semmiért felvásárolják Németország nagy részét. Ez volt az egyik legmélyebb harag, amelyet Hitler táplált a zsidókkal szemben, tudván, hogy ők állnak a szerződés és más korlátozások mögött, amelyeknek csak Németország csődje és leigázása lehetett volna az egyetlen lehetséges cél. Itt nem részletekbe menni, de az, hogy Hitler kiűzte a zsidókat a német bankrendszerből, és átvette az ország központi bankját, éppen Németország gazdasági fellendülésének „csodáját”, amely sajnos nem volt tartós.

Leger Entry: 0 billió dollár mai dollárban

(7) Központi bankok

[Iratkozzon fel az Új oszlopokra](#)

A Rothschildok vezette európai zsidó bankcsaládok legalább 30 nemzet központi bankját birtokolják vagy irányítják, beleértve az amerikai FED-et is. Ennek a tulajdonnak több nagyon csúnya eredménye is van, ezek közül az egyik, hogy ezek a nemzetek nem nyomtathatják ki saját pénzüket, hanem kölcsön kell kérniük a (magántulajdonban lévő) központi bankoktól – és kamatot kell fizetniük. Ez óriási nagyságrendű. Az 1970-es évek végéig Kanada saját központi bank tulajdonosa volt, és alig vagy egyáltalán nem fizetett kamatot a külföldieknek. De Pierre Trudeau akkori miniszterelnök (Justin Trudeau apja) elképesztő hazaárulást követett el – saját számlájára, még saját kabinetjének vagy parlamentjének tudta nélkül is –, és elkötelezte Kanadát, hogy lemond pénzügyi születési jogáról, hogy saját valutáját nyomtathassa. majd az európai zsidó bankároktól vett kölcsön. Az eredmény az **ahogy az elmúlt 30 vagy 40 évben a kis Kanada több mint 1100 milliárd dollár kamatot fizetett ezeknek a bankároknak saját pénzének kölcsönzéséért.**[\[17\]](#)

[\[18\]](#)

[\[19\]](#)

[\[20\]](#)

[\[21\]](#)

[\[22\]](#)

Különösen érdemes megnézni a 22. tételt, egy videót, amelyen Kanada volt kabinetminisztere kommentálja az amerikai banki tevékenységet.

De Rothschild és néhány másik zsidó bankcsalád birtokolja az európai nemzetek központi bankjait, és mások, köztük az amerikai FED-et is, jóval több mint 100 éve. Ha a kis Kanada több mint 1 billió dollár kamatot fizetett viszonylag rövid idő alatt, akkor az olyan országok

kormányai, mint Anglia, Németország, Franciaország, Olaszország, Spanyolország, Japán, Dél-Afrika, sokkal többet fizettek az elmúlt évszázad során. Például Olaszország adóssága többszöröse Kanadának, és sok más ország is ugyanebben a helyzetben van.[\[23\]](#) Nincs pontos adatom az Egyesült Államok által a FED-nek fizetett teljes kamatról, de jelenlegi adóssága több mint 13 billió dollár – ez az összeg, amelyet soha nem fognak kifizetni.

Kanadából kiindulva, és csak 30 országot számolva, túlzottan óvatos becslés szerint 30 billió dollárt fizetnének ki kamatként ezeknek a bankároknak. Ha csak 100 évet engedünk meg, akkor ezt több mint háromszorosára szorozhatjuk, és körülbelül 100 billió dollár kamatfizetést kaphatunk – teljesen szükség és indoklás nélkül. Ez pedig nem teszi lehetővé az amerikai FED számára, amely ismét a felére növelheti a teljes összeget. Azt is meg kell jegyezni, hogy abban a több mint 50 országban, ahol az amerikai hadsereg és a CIA megdöntött egy kormányt, a zsidó bankárok közvetlenül mögöttük álltak, hogy átvegyék az összes központi bank tulajdonjogát. Minden olyan esetben, ahol elszökött az információ – Irak, Líbia, Dél-Afrika, a Balkán – ez volt a prioritásuk, és az egyszerű logika azt diktálja, hogy minden országban, ahol hozzáférhettek volna, nagyon előkelő helyen állna a listán. Ezt a tételt nem vettem bele a becslésembe. A fentieket figyelembe véve, **Leger bejegyzésem vitathatatlanul konzervatív 75%-ban vagy még ennél is nagyobb arányban**, de nem elég részletes. Az alábbi becslésem még 100 éven keresztül sem tesz figyelembe a kamat felszámítását; ha ezt megtennénk, a végösszeget megsokszoroznák egy valóban csillagászati számra, és a való világban mégis az a helyzet, hogy ez az összeg valóban, és több mint 100 évre, a sok száz billióra nőne.

Leger Entry: 100 billió dollár mai dollárban

(8) Recessziók és válságok

Az egyik legcsúnyább előnye annak, hogy egy ország központi bankja külföldi tulajdonban van, az, hogy a zsidók teljes ellenőrzést gyakorolnak ezekben a gazdaságokban.[\[24\]](#) Mivel ők irányítják a pénzkínálatot és a kamatlábakat is, könnyen megvan a hatalmuk arra, hogy minden ciklusban hatalmas haszonnal járjanak a gazdaságban. Minden alkalommal ugyanúgy csinálják – a kamatlábakat nullára vagy annak közelébe csökkentik, miközben óriási mértékben felduzzasztják a pénzkínálatot, és ezáltal nagy adósságbuborékokat hoznak létre a részvény- és lakáspiacokon stb. Aztán súlyosan leszorítják a pénzkínálatot és az összes hitelt, miközben egyidejűleg emelik a kamatokat, így bankok, vállalkozások és családok ezreit visznek csődbe, és fillérékért felvásárolnak mindenféle eszközt dollárért, amikor a vér folyik az utcákon. Miután elvégezték azt a feladatukat, hogy megszabadítsák egy nemzetet eszközeinek jelentős részétől, ismét bővítik a pénzkínálatot és megnyitják a hitelcsapokat, miközben csökkentik a kamatlábakat, hogy időt adjanak a gazdaságoknak a talpra állásra, majd leöblítik és megismétlik. Nem titok, hogy ezek a zsidó bankárok az elmúlt 200 évben vagy még tovább minden ilyen recessziót szándékosan okoztak a nyugati gazdaságoknak.

Az 1929-es nagy gazdasági világválság volt az egyik ilyen, az eufória azon alapult, hogy a FED zsidó tulajdonosai szinte korlátlan pénzkínálatot és alacsony kamatozású könnyű hitelt bővítettek, hatalmas buborékot építettek fel, amely aztán kipukkadt. Bankok ezrei, cégek tízezrei és családok milliói mentek csődbe, és ezek a vagyonok többnyire az amerikai FED zsidó tulajdonosaihoz és legközelebbi barátaikhoz kerültek. Ezt sokszor 1929 előtt, és azóta is sokszor megtették. Az 1983-as keserűen vad recessziót hasonlóképpen az amerikai FED hozta létre – a londoni City utasítására, és Volcker nyíltan dicsekedett is azzal, amit csinál. A 2008-as lakásügyi és pénzügyi válság az Egyesült Államokban hasonló volt, és semmi esetre sem volt véletlen. Annyira rossz volt, hogy a Goldman Sachs egyik vezetője annak idején azt mondta:

Az ipari gazdaságok összeomlása 2022-ben ugyanez. Hirtelen és szándékosan kitalált „energiahiány”, amelyet nagyrészt a Nordstream II szabotázsza, a pénzkínálat csökkentése és az „infláció leküzdése érdekében” (teljesen önindukált) kamatlábak merev emelése hozott létre, és hamarosan ismét vér folyik az utcákon. És szinte korlátlan számú ipari vállalat, különösen Németországban, de a gyengébb európai országokban is, csőddel és felvásárlásokkal néz szembe, amelyek híre soha nem jut el a nyilvánossághoz, köszönhetően ugyanezen emberek szinte teljes médiakontrolljának.

Nincs pontos módja annak, hogy véglegesen kiszámítsuk a kifosztást, amely ezekben a kiagyalt „visszaesésekben” történik. 1929 minden bizonnyal dollártrilliókban volt, csakúgy, mint 1983, amely talán a két legrosszabb volt, de a többi sem maradt el annyira. A 2008-as év is ebbe a kategóriába tartozott, egyedül a lakáskiesések trilliós nagyságrendűek voltak, amelyeket máshol is beszámítottam. Tekintettel a részletes adatok hiányára, nem próbálom elkülöníteni és megbecsülni az egyes kitalált pénzügyi recessziók pénzügyi eredményét, és figyelmen kívül hagyom a kisebbeket, de ettől még 1929 és 1983 egyenként nagyon konzervatív 3 billió dollárt ér. Célunk szempontjából ésszerűtlennek tűnik, hogy ezt a két összeget ne vegyítsük össze a 90 évre, illetve a 40 évre vonatkozó kamattal, de az összegek fantasztikusak és szinte felfoghatatlanul nagyok lesznek, és így nagyon nehéz racionálisnak elfogadni. 5%-nál 3 billió dollár 90 év alatt (1929 óta) 240 billió dollárra halmozódik fel, és még 40 év felett (1983) is 21 billió dollár lesz.

Robert Owen szenátor, a Federal Reserve Act társszerzője a Kongresszusi Bizottság előtt azt vallotta, hogy az általa birtokolt bank megkapta a Nemzeti Bankárszövetségtől az „1893-as pánikkörlevelet”. Ez így szólt: **„Azonnal nyugdíjba vonja a példányszámának egyharmadát, és lehívja a hiteleinek felét.”** És ez az, ahogy ezek a központi bankárok előidézik a recessziót: azonnali 35%-os vagy még nagyobb csökkenés az ország pénzkínálatában és 50%-os csökkenés a teljes hitelállományban.[\[25\]](#)

Ennek elkerülhetetlen következménye a vállalatok és bankok ezreinek csődje, valamint a tőzsdei érték és a vállalati vagyon óriási zuhanása, amelyek ma már dollár fillérékért kaphatók. Várjon tíz évet, és ismételje meg. **A cél az egyes ilyen ciklusokban elérhető vagyon hatalmas átruházása**, és nem csak a kis bankoktól és vállalatoktól, hanem a nagyközönségtől is, akik közül sokan elveszítik mindenüket, amijük volt, és ezek az eszközök végül kiszűrik a néhány oligarchia bankárt, akik megtervezte az eseményeket.

Leger Entry: 6 billió dollár mai dollárban

(9) Az olajipar kifosztása 1983-ban

Részletes példaként nézzük meg a FED által kiváltott 1983-as recessziót, és annak csak az észak-amerikai olajiparra gyakorolt hatását. Kezdeként tegyük fel, hogy van egy olajkútunk állandóan, folyamatosan kitermeléssel (ami sok ilyen van), de ebben az esetben 40 éven keresztül csak egy hordóval évente, és az olaj hordónkénti ára 100 dollár. Ez összesen 4000 dollárt ad nekünk. Mivel azonban a jövő évi 1 dollár kevesebbet ér, az idej 1 dollárt, a jövőbeni termelésünket mint kamattal leszámítjuk, értékben ezzel az eredménnyel (ha jól akarjuk eladni az olajunkat):

- 0% – 4000 USD
- 3% - 2500 dollár
- 6% - 1500 dollár
- 10% - 1000 dollár

- 25% - 400 dollár

Közvetlenül az 1983-as recesszió előtt a The New York Times azt hirdette, hogy hirtelen és megmagyarázhatatlan „olajsél” érkezett.^[26] Az olaj szinte elértéktelenedett, az árak 40 dollárról 10 dollárról esett szinte egyik napról a másikra. Természetesen, ha az olaj ára 75%-kal csökken, akkor az olajkútunk értéke is 75%-kal csökken, így a 4000 dolláros olajkútunk már csak 1000 dollárt ér. De volt egy dupla bajunk, mert a FED nem tétlenkedett ebben az időszakban. Miután az 1970-es években hatalmas inflációt elsőként, hogy felkészüljön a végső eredményre, a FED hirtelen szükségét érezte, hogy „küzdjön az infláció ellen” a kamatlábak 20%-ra, sőt 25%-ra való felhajtásával. Az eredmény az volt, hogy az olajkutak 25%-os kedvezményrel adták el a pénzforgalmat, és tudom, mert akkoriban az olajüzletágban tevékenykedtem, és ilyen diszkontráta mellett vettem és adtam el olajipari ingatlanokat, amelyek közül néhány meglehetősen nagy. Ez azt jelenti, hogy a 4000 dolláros olajkútunk, amely most csak 1000 dollárt ért az olajár zuhanása miatt, akkor a FED kamatlábát sújtotta, és most csak 100 dollárt ért. És mivel az utcákon folyt a vér, ez volt az, amikor a londoni város zsidó kazár bankárai beküldték ügynökeiket, hogy vásároljanak.

Aztán az „olajzsúfoltság” valami csodálatos módon elpárologott, és úgy tűnik, valójában hiányunk volt, így az olaj ára visszaszorult az eredeti 40 dollárra, majd gyorsan 100 dollárra. Aztán ugyanilyen csodálatos módon az infláció „megszelídülni” látszott, és a kamatok 25%-ról visszaestek a korábbi 6 és 3%-ra. És a „100 dolláros olajkútunk” visszaállt 2500 dollárra, és hamarosan 5000 dollárra emelkedett. Ez pedig azt jelenti, hogy **egy maroknyi ember szinte fillérékért vásárolt olaj- és gáztermelő ingatlanokat, majd nézte, hogy „befektetésük” megsokszorozódik talán ötvenszeresére.** Ez nem rossz. Kevés olyan hely van, ahol 5000%-os hozamot érhetünk el egy befektetésen néhány év alatt, mindenféle kockázat nélkül. Ha megvan az ereje az olaj árának szabályozására, és amikor a FED irányítja a kamatokat, akkor csodákat művelhet. Pontos végösszegeket nem lehet kiszámítani, de számtalan kis- és közepes méretű olajcég vagy csődbe ment, vagy átvette őket, és csak Észak-Amerikában a vásárlások billió dollárokba kerültek volna. Figyelmen kívül hagytam a világ többi részét, és csak Észak-Amerikára konzervatív 2 milliárd dollárt feltételeztem, 1983 óta 40 évre 5%-os növekedéssel kiigazítva.

Leger Entry: 14 milliárd dollár mai dollárban

(10) Az amerikaiak kifosztása 1975 és 2022 között

A helyzet nem más, mint a 2008-as amerikai pénzügyi összeomlás. Nyilvánvalóan szándékos kísérleteink voltak arra, hogy szinte légtörő szintre infláljuk a lakáspiacot, közel nulla kamattal és minden korlátozás és követelmény eltörlésével – odáig, hogy a munkanélküli hajléktalanok 500 000 dolláros lakást vásároljanak. Ez ismét a FED teljes körű együttműködésével történt. Aztán egyszerűen összeomlott a buborék, ami több tízmillióst lefoglalást eredményezett. És ismét, amikor a vér folyt az utcákon, olyan cégek, mint a Blackrock és a hozzájuk hasonló, azzal voltak elfoglalva, hogy felvásárolják ezeket az elzárt otthonokat, talán féláron bérleményként – gyakran ugyanazoknak az embereknek, akik elvesztették őket. Az összes vásárlásról nincs pontos nyilvántartás, de a vásárlás szinte örült volt. Egyszer csak egy ügynök Floridában egyetlen „befektetési cég” számára, hetente több mint 200 lakásra pályázott. Még óvatos becslésekkel is, ha csak a lakásvagyont az amerikai középosztályból ugyanannak a néhány embernek adták volna át, akkor ez 7 vagy 8 billió dollár lett volna, mindezt két-három éven belül.

Meglepő számomra, hogy úgy tűnik, hogy olyan kevesen akarnak ilyen eseményeket tervezettnek látni, és a bizonyítékok mégis elsöprőek és megcáfolhatatlanok. Nem valószínű, hogy ezek az események, és sok hasonló, „véletlenül” történhetett. Egyszerűen túl sok szál dolgozott együtt ahhoz, hogy elérje ezt az egy eredményt, és ezek a szálak nem lehettek függetlenek. És az sem lehetséges, hogy maga az Egyesült Államok kormánya ne tudna a végső eredményről. Az amerikai kormánynak dolgozó közgazdászok nem hülyék, és sok magánközgazdász leírta az eseményeket, és megjósolta az egyetlen lehetséges kimenetelt. Az egyetlen tézis, amely megfelel minden ténynek, az az, hogy a 2008-as összeomlást megtervezték, és az Egyesült Államok kormánya, amelyet a londoni City teljesen irányított, tudatosan megengedte, hogy megtörténjen. Összefoglalva ismét

És nem csak az otthonokról volt szó, és nem csak 2008-ban. Egy cikkben, melynek címe:

Destroyers of US Democracy[27]

Chris Hedges idézett egy RAND vállalati jelentést, amely kijelentette: „ **Ezek az intézményi politikusok és kinevezett bíráik olyan törvényeket hirdettek ki, amelyek lehetővé tették, hogy a felső 1 százalék 54 billió dollárt zsákmányoljon az alsó 90 százaléktól 1975 és 2022 között, évi 2,5 billió dollár értékben. , a RAND vállalat tanulmánya szerint.**”[28]

[29]

Azok számára, akik nem ismerik, a RAND egy aljasan sátáni társaság, amely ideje nagy részét háborúk tervezésével, kínzási rezsimek (Vietnam Phoenix, Guantanamo Bay, Baghram, Diego Garcia) tervezésével és a világpolitikai irányítás megsértésével tölti. De a RAND emberei tudják, hogyan kell számolni, különösen, ha figyelembe vették, hogy megtervezték azokat a módszereket, amelyekkel most büszkélkedhetnek a fosztogatásra. Vegye figyelembe, hogy az eufemisztikusan elnevezett „legfelső 1%” valójában nem a felső 1%, hanem a zsidó bankárok és iparosok egy kis csoportja, beleértve az amerikai FED (Rothschild és más) tulajdonosait. A fosztogatás nagy része 2008-ban és az azt követő években történt; Nem fogom kamatoztatni ezt.

Leger Entry: 54 billió dollár mai dollárban

(11) A nagy aranyrablás – I. rész – Az amerikai FED

A Rothschild tulajdonában lévő FED létrehozása utáni első években az Egyesült Államok még mindig aranystandardon volt valutája tekintetében; A FED csak akkor bocsáthat ki új pénzt, ha ennek az összegnek legalább 40%-a aranyban volt. De ahogy a zsidó bankárok mindig minden országban tették, papírvalutát bocsátottak ki a megengedett határokon túl, ami az 1929-es nagy gazdasági világválság fő oka volt. 1933 a FED-nek csak 6000 metrikus tonna a trezoraiban, és arany volt 50 000 tonna volt a kibocsátott papírvalutához képest. A közvélemény általában tudatában volt annak, hogy mi történik, és az amerikai papírpénz értéktelenné válásával kapcsolatos aggodalmak miatt a papírt elköltötték, és felhalmozták az aranyérmeket és -rudakat, míg a kis bankok és a vállalatok aranyrudokat halmoztak fel. Ebből a csapdából nem volt kiút. A FED-nek hatalmas aranyinfúzióra volt szüksége, hogy hagyja jóvá a valuta összeomlását, de tulajdonosainak nem állt szándékában sajátukat befektetni, hogy pénzzák Amerika pénzügyi összeomlását. Megoldásuk az volt, hogy győződj meg Rooseveltről és a Kongresszust, hogy az igazi probléma az, hogy a polgárok hitelesítése a gazdaság természetes virágzását azáltal, hogy aranyat birtokolnak. Tanácsukra Roosevelt elfogadta a híres 1602-es rendelkezést, amely elkobozta az összes magántulajdonban lévő aranyat (minden formában) az Egyesült Államokban, minden állampolgárt kénytelen volt átadni aranyat a FED-nek 10 000 dolláros pénzbírság plusz 10 év büntetése miatt. börtönbüntetés. Vegye figyelembe, hogy az aranyat nem

az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumának, hanem a magántulajdonban lévő FED-nek adták át. Megoldásuk az volt, hogy győződj meg Rooseveltről és a Kongresszust, hogy az igazi probléma az, hogy a polgárok hitelesítése a gazdaság természetes virágzását azáltal, hogy aranyat birtokolnak. Tanácsukra Rooseveltt elfogadta a híres 1602-es rendelkezést, amely elkobozta az összes magántulajdonban lévő aranyat (minden formában) az Egyesült Államokban, minden állampolgárt kénytelen volt átadni aranyat a FED-nek 10 000 dolláros pénzbírság plusz 10 év büntetése miatt. börtönbüntetés. Vegye figyelembe, hogy az aranyat nem az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumának, hanem a magántulajdonban lévő FED-nek adták át. Megoldásuk az volt, hogy győződj meg Rooseveltről és a Kongresszust, hogy az igazi probléma az, hogy a polgárok hitelesítése a gazdaság természetes virágzását azáltal, hogy aranyat birtokolnak. Tanácsukra Rooseveltt elfogadta a híres 1602-es rendelkezést, amely elkobozta az összes magántulajdonban lévő aranyat (minden formában) az Egyesült Államokban, minden állampolgárt kénytelen volt átadni aranyat a FED-nek 10 000 dolláros pénzbírság plusz 10 év büntetése miatt. börtönbüntetés. Vegye figyelembe, hogy az aranyat nem az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumának, hanem a magántulajdonban lévő FED-nek adták át. 000 pénzbüntetés plusz 10 év börtönbüntetés. Vegye figyelembe, hogy az aranyat nem az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumának, hanem a magántulajdonban lévő FED-nek adták át. 000 pénzbüntetés plusz 10 év börtönbüntetés. Vegye figyelembe, hogy az aranyat nem az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumának, hanem a magántulajdonban lévő FED-nek adták át.

Az aranyat papírpénzre cserélték, ami azt jelenti, hogy a FED tulajdonosai az Egyesült Államok kormányának hatalmát felhasználva elkobozták az Egyesült Államokban lévő összes magántulajdonban lévő aranyat, csak a papírnyomtatás árán. A rendelkezésre álló adatok szerint az egyes állampolgárok közel 3000 tonna aranyat adtak át, többnyire érmékben. A magánszektorból átadott aranyrudak és nemesfém mennyiségét rendkívül nehéz pontosan meghatározni. Minden történeti elemzés az aranyérmére összpontosít, és figyelmen kívül hagyja a nemesfémeket, mégis ennek kellett jóval nagyobb részt lennie, mivel akkoriban a kereskedelmi szerződések standard záradéka volt, hogy az elszámolásokat aranyban kötötték, és mind a vállalatoknak, mind a bankoknak nagy készletek birtokában belőle. A történelmi tanulmányok mindent megtesznek, hogy nyomon kövessék az összes előállított aranyat, megbecsülni a forgalomban maradó mennyiséget és így a FED-nek átadott összeget. Úgy tűnik, a könnyebb módszer az lenne, ha egyszerűen lekérjük a FED-től az átadott pénzügyi mennyiségét, de a FED láthatóan nem hajlandó megválni ettől az információtól, és halott hallgat a rudak és a nemesfémek ügyében. A nemesfémre becslésem szerint legalább 6000 vagy 7000 tonna volt, ami összesen körülbelül 10 000 tonnát jelent, de a Seagrave hiteles forrásokat idéz, amelyek szerint a FED 18 000 tonnát vásárolt, ezért ezt a számot fogom használni.

Ez azonban közel sem volt elegendő az 50 000 tonnás hiány fedezésére, így a zsidó bankárok – élükön a zsidó Morgenthauval, aki akkoriban pénzügyminiszter volt – közvetlenül az arany elkobozása után mintegy 70%-kal leértékelték az amerikai dollárt. így az arany ára 20 dollárról 35 dollárra emelkedett, és jelentősen csökkenthető a FED hiánya. Ez azonban azzal a tragikus eredménnyel járt, hogy az amerikaiakat nem csak egyetlen valódi készpénzüket elvesztése csalta meg, hanem 70%-os értékvesztés is. Természetesen voltak perek, a bíróságok lényegében megállapították, hogy a kormány intézkedése jogellenes és alkotmányellenes, de a polgároknak

nem volt jogorvoslati lehetőségük.

Összefoglalva, a FED megmentése érdekében Rothschild (vagy kollégái) meggyőzte Rooseveltet, hogy fogadjon el egy törvényt, amely lehetővé teszi Rothschildnak, hogy **elkobozza az összes magántulajdonban lévő aranyat Amerikában, és 70%-kal leértékeli az amerikaiaknak adott papírt ezért az aranyért cserébe.** Ennek a 18 000 tonna aranyak akkoriban körülbelül 20 milliárd dollár volt az értéke, **amelyet az élő emlékezet legrosszabb recessziója közepén élő emberektől vettek el**, ami akkoriban minden bizonnyal az egyik legkegyetlenebb és legembertelenebb cselekedet volt. A Federal Reserve bankra való befuttatás küszöbön állt, és ennek az egésznek az volt a célja, hogy megakadályozzák a FED pénzügyi összeomlását – a lakosság további elszegényítése és a nagy gazdasági világválság évekkal való meghosszabbítása árán.[30]

[31]

[32]

[33]

* 32 150 oz. tonnánként @ 35 USD/oz. (nagyjából 1 millió dollár tonnánként) szorozva 18 000 metrikus tonnával. Ma ez az arany körülbelül 1700 dollárt ér unciánként, vagyis körülbelül 50 millió dollárt tonnánként, szorozva 18 000 tonnával = körülbelül 1 billió dollár.

Leger Entry: 1 billió dollár mai dollárban

(12) Az Egyesült Államok 1934. évi ezüstvásárlási törvénye

Nem álltak meg itt. A következő évben, 1934-ben, Rooseveltnél egy újabb, 6814-es számú, az ezüstvásárlási törvényt (The Silver Purchase Act) végrehajtó végrehajtó rendeletet hajtott végre, amely meghatározta az összes ezüst lefoglalását az Egyesült Államokban, valamint egy hatalmas programot az ezüst szabadpiaci vásárlására, az akkori piac csaknem háromszorosára. ár. Bármilyen racionális szemszögből nézve, ez a lépés bizarr volt. Az Egyesült Államok kormánya valóban államosította az amerikai ezüstkészleteket, de az ezüstöt amerikaiaktól vásárolta meg a régi 0,45 dolláros áron. Ez az akció több milliárd szűkös állami forrást szívott fel a nagy gazdasági világválság mélyén, amikor a legtöbb amerikai a túlélésért, valamint az éhezés és csőd elkerüléséért küzdött.[34]

Miután ezt elérte, Rooseveltnél még bizarrabban hajtotta végre a törvény második részét, amely arra utasította a Pénzügyminisztériumot, hogy unciánként legalább 1,29 USD áron vásároljon ezüstöt, ami közel háromszoros volt az amerikai állampolgárok akkori piaci árának. A jogszabály elsősorban arra hatalmazta fel a Kincstárat, hogy „külföldről” ezüstöt vásároljon a nyílt piacon – a New York-i Futures Exchange-en. De ez a törvény teljesen bizarr volt, mert ilyen vásárlások soha nem történtek, és nem is fognak. Még egy örült sem költene arra, hogy 1,29 dollárért vásároljon valamit, amikor az áru széles körben elérhető volt a világpiacokon 0,45 dollárért. Tehát valójában mi vezérelte ezt az új politikát?

Kína ez idáig több száz éve ezüststandardon volt valutája vonatkozásban, amely a világon az egyetlen olyan értéket, amely teljesen nemesfém támaszt alá, és amely a szilárd és stabil gazdasági bázis megteremtéséért felelős, ami lehetővé teszi, hogy Kína teljesen megmeneküljön a nagy gazdasági világválság előtt. ami a világ többi részét pusztította. Az amerikai ezüstpolitika természetesen megsemmisítő csapást mért erre az évszázados stabilitásra, mivel az

amerikaiak nem országokból vásároltak ezüstöt a külföldi nyílt piacon, hanem csak Kínában vásároltak az amerikai bankokon, például a Citibankon, a Morganon és a Chase-en keresztül, mert immunisak voltak az ellen. . Kínai exportszabályok.Ezek az ügyök a piaci árért kínálják a kínaiaknak háromszorost, ami feltétlenül az amerikaiak ezüstte, hogy az ezüst áradata ömlik ezekben a bankokba, és onnan amerikai katonai hajókon szállították az Egyesült Államokba.[\[35\]](#)
[\[36\]](#)

Egy figyelmes olvasónak észre kellett volna vennie, hogy ebből a rejtvényből hiányzik a legfontosabb darab. Összefoglalva: (1) Az Egyesült Államok kormánya felvásárolta az Egyesült Államokban magánkézben lévő összes aranyat, majd az összes aranyat ingyen ajándékozta Rothschildnak és a FED többi zsidó tulajdonosának. (2) Az Egyesült Államok kormánya ezután megvásárolta az összes ezüstöt az Egyesült Államokban, és ajándékba is adta Rothschild FED-jének. (3) Ezután bevezette azt a politikát, hogy az Egyesült Államok Pénzügyminisztériuma az összes ezüstöt Kínában a világpiaci ár háromszorosáért vásárolja fel, és ezt az ezüstöt Rothschild FED-jének ajándékozta. A hiányzó rész a pénz. Ez az élőemlékezet legsúlyosabb depressziójának közepén volt, az emberek éheztek, az Egyesült Államok kormányának nem volt pénze, és a valuta, valamint a FED összeomlása fenyegetett. Hogyan engedhette meg Rooseveltnak, hogy felvásárolja azt a sok nemesfémeket, és néhány zsidó bankárnak ajándékozta? Könnyen. Papírnyomtatással kölcsönadták neki a pénzt, és nemcsak a tőkét, hanem a kamatot is beszédtek.**Rooseveltnak nem volt pénze, hogy karácsonyi ajándékot vegyen Rothschildnak, ezért Rothschild kölcsönadta Rooseveltnak a pénzt – kamatra, hogy megvegye az ajándékát. És így az USA 33 milliárd dollárral adósodott el 1933-ban .**[\[37\]](#)

Nem lehet pontosan megbecsülni az Egyesült Államokból vagy Kínából kitermelt ezüst összértékét, ezért nem írok itt leger-sebb bejegyzést.

Leger Entry: 0 milliárd dollár mai dollárban

Felmerülhet benned, hogy vajon a FED zsidó bankárjai miért nem próbálták meg felvásárolni az összes aranyat Kínában. Nem volt rá szükségük, mert néhány legközelebbi barátjuk már ezen az úton járt. Lásd a Citibankot alább.

(13) Citibank – A nagy aranyrablás

A kínaiak mindig is felhalmozták az aranyat, egyénileg, biztosítékként, és minden bizonnyal ezt tették 1902-ben, amikor a Citibank Kínába került a csőd szélén, és ügyes módszerre volt szükség eszközbázisának újjáépítéséhez. A Citi megtalálta. A bank az egész országban hirdette az aranyrudak ágy alatti zokniban tartása bizonytalanságát, és legalább 100 millió kínait sikerült meggyőzni arról, hogy helyezték el aranyukat a Citibank trezoraiban, ahol az biztonságos. Több mint 40 év után, amikor gyülekeztek a háborús felhők, a Citi szó szerint több tucat amerikai katonai hajót megrakott a kínai arannyal, és elkészítés nélkül bezárta kapuit. Az aranyat természetesen mind átadták volna a FED-nek papírért cserébe. Az emberek ma is próbálják visszaszerezni aranyukat a Citibanktól. Mivel a dokumentáció megcáfolhatatlan, Az amerikai bíróságok engedélyezték a pereket, de azzal a kikötéssel, hogy a felpereseknek személyesen kell megjeleníteniük a tárgyalásokon. Nem probléma, de a kínai amerikai konzulátusok megtagadják a vízumok kiadását ezeknek az embereknek, hogy az Egyesült Államokba utazzanak. Nincs utazási vízum, nincs bírósági kereset a Citibankkal szemben, nincs kínai arany visszaszerzése. Az aranyat természetesen papírért cserébe átadták az amerikai FED-

nek.

Sokkal több van ebben a történetben, hiszen a Citibank talán tucatnyi országban hajtotta végre ugyanezt a mutatványt. Ha egy helyen működik, akkor mindenhol működnie kell. Ugyanakkor, 1902-ben, amikor a Citi (International Banking Corporation) bejegyezte magát Kínában, banki tevékenységet nyitott Manilában, Kalkuttában, Szingapúrban, Jokohamában, Brazíliában, Argentínában és más országokban. Argentínában a Citibankot annyira utálták ezekért az aranylopásokért, hogy 1927-ben áldozattá vált „ügyfelek” egy csoportja bosszút állt a Citibank és a Bank of Boston központjának felrobbantásával, és annyira gyűlölték az Egyesült Államok kormányát (és általában az amerikaiakat), amiért védelmet nyújtottak. Citibank, hogy bombázták az amerikai nagykövetséget és a Ford Motor céget is. Figyelman kívül hagyva a többi országból származó lopásokat,

Leger Entry: 0 billió dollár mai dollárban

(14) A nagy aranyrablás – 2. rész – Az amerikai FED

Ez az egyik legelképezhetőbb csalás, amit valaha is elkövettek a világtörténelem során, amelyet úgy tűnik, töröltek az összes történelemkönyvünkéből, olyannyira, hogy kétlem, hogy millióból egy ember tud róla. Mint minden jó csalás, ez is egyszerű volt: 1932-től a második világháború kezdetéig az amerikai kormány és a zsidó média pazarlóan félelmet keltett az egész világban, hogy akár Japán, akár Németország minden nemzetet megszáll, és elkerülhetetlenül kifosztja az összes nemzetet. központi és kereskedelmi bankok. A felkínált megoldás az volt, hogy a világ összes nemzetének összes bankja átadja teljes aranytartalékát az amerikai FED-nek, hogy a háború véget érjen. És meg is tették. A New York Times minden nap hűségesen rögzítette, hogy ezekből a nemzetekből az Egyesült Államokba szállítottak több millió dollárnyi aranyat. Az egyik NYT-cikk hét amerikai haditengerészeti rombolót állított, amelyek 125-tel voltak megrakva, 1938-ban 000 metrikus tonna kínai arany hajózott el az Egyesült Államokba, egy a sok közül. Ezeket a „betéteket” az Egyesült Államok Pénzügyminisztériuma által kibocsátott aranyigazolások igazolták, bár az arany valójában az amerikai FED-hez került.

Úgy tűnik azonban, hogy egyetlen hiteles példa sincs arra, hogy ez az arany valaha is visszakerült volna a tulajdonosaihoz. A FED minden esetben kijelentette, hogy a felajánlott tanúsítványok vagy nyilvánvaló helyesírási és egyéb hibákat tartalmazó hamisítások, vagy egyszerűen „nem tudták megerősíteni a tanúsítványok kiállítását” ezekkel a sorozatszámokkal, és megtagadták azok beváltását. A Financial Times egyik újságírója azt állította:

<BLOCKQUOTE>„Most elérte azt a pontot, ahol be lehet menni New York-i, londoni vagy zürichi egyik nagy bankba, fél tonna aranyat adhat nekik a tulajdonjogról szóló igazolás fejében, és körbejárhatja a háztömböt 10-ért. perc, lépjen be újra ugyanabba a bankba, és megtagadják, hogy valaha is láttak volna, és letartóztatnak, mert hamisított tanúsítványt mutatott be nekik.”</BLOCKQUOTE>

De aztán néhány nagyon furcsa esemény. A Fülöp-szigetek dzsungelében lezuhant egy CIA-repülőgépet fedeztek fel, amely több billió dollár értékű ugyanazon bizonyítványt tartalmazott,

és egyértelműen eredeti, nem pedig hamisítvány. Erre a felfedezésre, az ezzel járó nyilvánosságra és az ezekre a tanúsítványokra vonatkozó visszaváltási igények napvilágra kerülésével a FED pánikba esett, ami valami igazán bizarr dologhoz vezetett: a FED hirtelen úgy döntött, hogy újraolvasztja és újraönti a teljes aranykészletét abból a célból, hogy „szívesebben minden aranytömbjük azonos alakú”. Nem kínáltak magyarázatot, de aztán nem is volt igazán szükség rá. Több tízezer tonna arany újraolvasztása óriási vállalkozás, bonyolult és nagyon költséges, és soha nem tennék meg a rudak alakjának megváltoztatása miatt. Bármi is volt a FED célja, a fő eredmény az volt **Az újraolvasztott arany már nem tartalmazza az eredeti jelöléseket, ami azt jelentette, hogy többé nem lehetett azonosítani az arany eredeti forrását.** És ez azt jelentette, hogy soha senki nem tudta bizonyítani, hogy a FED birtokában lévő arany az az arany, amelyet – valós értelemben – a világ szinte minden országából loptak el.

Az egyik híres példa a kínai központi bank aranykészlete volt. Amikor Csang Kaj-Sek elvesztette a kínai polgárháborút, és Tajvanra menekült, utolsó tette az volt, hogy kifosztotta az összes aranyat a szárazföldi kínai központi banktól és a kereskedelmi bankoktól, és magával vitte a nemesfém tonnákat Tajvanra – védelem alatt. az amerikaiaké. Védelmük előmozdítása érdekében az Egyesült Államok meggyőzte Csangot, hogy engedje, hogy az aranyat az USA-ba vigye „megőrzésre”, arra az esetre, ha Kína megtámadná Tajvant és ellopná „az ő” aranyát. Ez a veretlen soha nem került vissza. Valójában jóval a férje halála után, egészen a halála napjáig, Mme. Csang vitatkozott, harcolt, könyörgött és perelte az Egyesült Államok kormányát és a FED-et „aranyának” visszaadásáért. Elbukott, és az ügy elhalt. Ma Tajvan nem tud erről.

Úgy tűnik, nincs egységes nyilvántartás az Egyesült Államok FED-nek e rendszer keretében szállított összes aranyszállítmányról, de ennek legalább tízmilliárdokban, ha nem százmilliárdokban kellett lennie, és ez az 1930-as években, közel 90-ben történt. éve most. Ha feltételezzük, hogy a konzervatív összegyűjtés világszerte mindössze ötszöröse az Egyesült Államokban elkobzottak, akkor ez körülbelül 100 000 metrikus tonnát ad, ami mai áron körülbelül 50 millió dollár tonnánként, vagyis körülbelül 5 billió dollár. Mindez az arany annak a néhány zsidó bankárnak a zsebébe került, akik az amerikai FED tulajdonosai.

Hogy ez teljesen világos legyen; **Rothschild és más zsidó bankárok kitaláltak egy tervet, hogy szó szerint ellopják az összes aranykészletet a világ összes központi bankjától és kereskedelmi bankjától.** Ezek a zsidók abban az időben a második világháború kirobbantásának folyamatában voltak, és az ettől való félelmet felhasználták tervük támogatására. Felhasználták a zsidó média teljes félelmet keltő propaganda befolyását az Egyesült Államok Fehér Háza és a Külügyminisztérium kiterjedt zaklató erejével, valamint az amerikai hadsereg kényszerítő erejével, hogy rákényszerítsék a világ összes központi bankját és minden nemzet kereskedelmi bankját. hogy aranykészleteiket „megőrzésre” adják át az amerikai FED-nek. Soha nem állt szándékában visszaadni az aranyat a háború után. **Ennek nyilvánvalónak kell lennie az Egyesült Államok kormánya nyakig benne volt ebben a bűnözői szörnyűségben**, a zsidók végrehajtójaként és zsákmányszerzőjeként működött, mindezt az aranyat nem az Egyesült Államok kincstárának, hanem a FED-nek

gyűjtötte és szállította, és így semmi haszna nem volt a zsidóknak. Egyesült Államok. Az Egyesült Államok kormánya egyszerűen engedelmeskedett gazdájának.

Leger Entry: 5 billió dollár mai dollárban

Mennyi arany van a világon?

Warren Buffett körülbelül 175 000 tonnát mond, de a becslése semmit sem ér, és kevesen értenek vele egyet, és valójában a becslése a Thompson Reuters zsidó forrásából származik. [38] és elvileg diszkontálni kell. A becslések ettől a szinttől a Gold Standard Institute több mint 2,5 millió tonnára vonatkozó becsléseig terjednek. A probléma része az, hogy évezredek óta bányásznak aranyat, és senki sem tudja, mennyi van odakint. Ugyanez a probléma a történelem különböző pontjain a különböző nemzetek teljes aranykészletének becslésekor is fennáll. Az amerikai FED-nek szánt shills megpróbálja minimalizálni az 1930-as években világméretű aranylopásuk hatásait azáltal, hogy durván alábecsülte az Egyesült Államokban akkoriban lévő aranyrúd mennyiségét, és ugyanezt tette a legtöbb más ország esetében is. Fordítva is megvan a probléma, ahol egyes zsidó, úgynevezett „történészek” beszámolóit szerint a nácik egyedül a zsidóktól zsákmányolták az ezekben az országokban létező összes arany mennyiség tízszeresét.

Egy fontos félretéve: az amerikai FED

2013-ban a médiában olyan hírek jelentek meg, amelyeket gyorsan eltemettek és cenzúráztak az Egyesült Államokban, bár Európában nem, Németország azon törekvéséről, hogy visszahozza aranykészletét az amerikai FED-től. A német kormány aranykészletének felét a NYC-i FED trezoraiban tárolja. A német központi bank úgy döntött, hogy az összes aranyat hazahozza, de a FED elutasította a kérést, azt állítja, hogy egy ilyen lépés lehetetlen, és kijelentette, hogy 2020-ig kell az átutalás végrehajtásához. A német kormány ezután azt kérte, hogy látogassanak el a FED trezoraiba, hogy leltározzák az aranyat és meghatározzák annak tényleges létezését, de a FED megtagadta, hogy Németország megvizsgálja saját aranyát. Az indoklás a „biztonság” és a „nincs hely a látogatók számára” volt. Miután határozottan ragaszkodott ehhez a furcsa fordulathoz, Németország végül néhány alkalmazottat küldött a FED-hez, akiket csak a trezor előszobájába engedtek be, ahol 5 vagy 6 aranyrudat mutattak nekik, mint „vagyonuk képviselőit”, de semmi mást nem láthattak. A német tisztviselők másodszor is visszatértek, nagyobb elszántsággal, amikor is a FED láthatóan csak egyet nyitott ki a 9 páncélszekrényből, és megengedte, hogy a német jelentős távolságból nézzék meg az aranyköteget, de nem engedték be sem belépni, sem megérinteni. Többszöri ragaszkodás után Németország visszaszerezte aranykészletének egy kis részét, de azt a francia központi banktól szállították, amely ugyanazon zsidók tulajdonában volt, akik a FED tulajdonosai. Ekkor a FED láthatóan csak egyet nyitott ki a 9 páncélszekrényből, és megengedte a németeknek, hogy jó messziről megnézzék az aranyköteget, de nem engedték be sem belépni, sem megérinteni. Többszöri ragaszkodás után Németország visszaszerezte aranykészletének egy kis részét, de azt a francia központi banktól szállították, amely ugyanazon zsidók tulajdonában volt, akik a FED tulajdonosai. Ekkor a FED láthatóan csak egyet nyitott ki a 9 páncélszekrényből, és megengedte a németeknek, hogy jó messziről megnézzék az aranyköteget, de nem engedték be sem belépni, sem megérinteni. Többszöri ragaszkodás után Németország visszaszerezte aranykészletének egy kis részét, de azt a francia központi banktól szállították, amely ugyanazon zsidók tulajdonában volt, akik a FED tulajdonosai.

[Iratkozzon fel az Új oszlopokra](#)

Évek óta folynak a találgatások arról, hogy a FED-nek valójában nincs sok aranya, sőt

egyáltalán nincs aranya, hogy vagy eladta, kölcsönadta, vagy kölcsönök fedezeteként használta fel. Napjainkban ismétlődően hangzik el az állítás, hogy az arany, amelyet állítólag sok nemzet nevében tárolnak, valójában nem létezik. A FED személyzetén kívül senkinek nem engedték meg, hogy a páncélszekrényekben megtekintse vagy leltározza az aranyat, és nincs bizonyíték arra, hogy az arany valóban létezik.

Még rosszabb, hogy ugyanez a helyzet a Fort Knox-i állítólagos aranyraktárral, amely az Egyesült Államok kincstárának teljes aranykészletének állítólagos tárolási helye. A legtöbben Ft. A Knox egy kormányzati páncélszekrény, de bár kormányzati földeken épült, a FED kezeli, és a teljes tartalma a FED tulajdonát képezi, nem az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumának. A Federal Reserve System 1913-as létrehozása óta igaz, hogy a Fort Knox tartalma a FED-hez tartozik, de az amerikai hadsereg őrizte. És senki sem tudja, mi van ott.

Az utolsó ellenőrzés és az utolsó nyilvános látogatás 1953-ban volt, közvetlenül Eisenhower hivatalba lépése után. Az audit során nem engedtek be külső szakértőket, és az auditscsoport az arany körülbelül 5%-át tesztelte ott. Még leltárt sem készítettek, még kevésbé átfogó auditot Fort Knoxról 70 év alatt. 1974-ben hat kongresszusi képviselő, egy szenátor és a sajtó beléphetett Fort Knoxba, hogy saját szemükkel megbizonyosodjanak arról, hogy ott van-e az arany vagy sem. A túra megmutatta, hogy Fort Knoxban volt valami, ami aranynak tűnt, de ez még több vitát váltott ki. Az arany csak egy kis töredékét tették elérhetővé megtekintésre, és az egyik kongresszusi képviselő közzétett egy jelentést, amely szerint az erődben tartott aranyrudak kevésbé nehezek a vártnál. Az elmúlt években több amerikai politikus azt állította, hogy nagy az esélye annak, hogy sem Fort Knoxnak, sem a FED-nek nincs aranya.

Tekintettel arra, hogy az Egyesült Államok FED-jének és Pénzügyminisztériumának csaknem biztos, hogy kevés aranya van, sok spekuláció született a világ FED-nél papíron, de a valóságban nem létező aranykészleteinek elhelyezkedéséről. Nem tudom, hol van az arany, de ha tippelnem kellene, azt hiszem, hogy mindez a svájci hegyek mélyén fekszik, a sok száz alagútban, amelyet mélyen a sziklába fúrtak a BIS új székhelye alatt. Bank for International Settlements, amely viszont ugyanannak a Rothschildnak a tulajdonosa, aki a FED és számos más európai központi bank tulajdonosa.

(15) A hadiszákmány

Ez egy olyan téma, amely ritkán, ha egyáltalán nem kerül a figyelmünkbe – kivéve azokat a makacs történeteket, amelyek arról szólnak, hogy a németek elkobozzák a zsidóktól a műalkotásokat és egyéb kincseket. De a történelmi igazság egészen más, és sok bizonyíték van arra, hogy a zsidók követték el a háború idején a fosztogatás nagy részét, vagy akár a legtöbbet. Körülbelül 85 éve folyamatosan vádolnak bennünket azzal kapcsolatban, hogy németek zsákmányoltak zsidókat a két világháború alatt, de erre szinte soha nem mutattak be hiteles bizonyítékot, és megvizsgálva a zsidóktól rabló németek történetei is megegyeznek. kategória, mint a szemgolyókkal teli kádak és a zsidó zsír olvasztása, hogy glicerint készítsenek robbanóanyagokhoz. Kétségtelen, hogy minden háború alatt minden oldalról fosztogatnak, de amint látni fogjuk, úgy tűnik, hogy a legtöbb rablást a zsidók követték el.

A közelmúlt egyik példjaként Irakot pontosan a „civilizáció bölcsőjeként” jellemezték. Az egyik eredmény az, hogy az amerikai invázió előtt Irak zsúfolásig megtelt régészeti leletekkel, műkincsekkel, tekercsekkel és más, évszázadok során felhalmozott tárgyakkal, amelyek közül sok jelentős anyagi értékű, de óriási történelmi jelentőséggel is bír. Mind eltűnt. Az amerikai

csapatok kifosztották az ország nagy részét, és a jelentések szerint ma minden iraki múzeum teljesen üres. Értékeket és történelmi tárgyakat nemcsak múzeumokból és könyvtárakból, hanem magánlakásokból is elloptak. Irakot totálisan kifosztották. A közzétett becslések szerint legalább 200 000 művészeti és kulturális tárgyat loptak el Bagdadban, Moszulban és más városokban található iraki múzeumokból, amelyek közül sok felbecsülhetetlen értékű volt a világ történelme szempontjából. Az Egyesült Államok kormánya azt állítja, hogy ez csak néhány szélhámos cselekedet volt, amelyet elutasított, de a tények mást mondanak, és valóban sok ilyen tárgy más múzeumokban és zsidó magángyűjteményekben is megjelent – többek között Izraelben. Ezt nem lehet értékelni, de a mértéke jelentős, és ez csak egy a sok ilyen helyzet közül.

A Szovjetunió ragaszkodik ahhoz, hogy az Egyesült Államok és a különböző zsidók még mindig felbecsülhetetlen értékű gyűjteményeket tartsanak az elloptott szovjet művészetekből, amelyeket a zsidók foglaltak le, amikor elmenekültek Oroszországból a bukott forradalmuk után. Az Egyesült Államok és a zsidók természetesen elutasították ezt az állítást, de aztán hazugságon estek, amikor a kutatók olyan dokumentumokat fedeztek fel, amelyek bizonyítják, hogy az Egyesült Államok valóban hatalmas mennyiségű műkincset őriz – amelyek addigra a gyanúsítottak szokásos csoportja által magángyűjteményekbe tűntek el. Dokumentált jelentések is születtek arról, hogy a második világháború végén az amerikai hadsereg kiürített egy 24 kocsiból álló szerelvényt, amely tele volt arannyal, ezüsttel és különféle drága német műtárgyakkal, amelyek akkoriban sokmilliárd értékűek voltak, amelyekkel a németek próbálkoztak, hogy megvédje a zsidók és szövetségeseik kifosztásától. Valamint további sok milliárd arany tűnt el a Reichsbankból nagyjából ugyanebben az időben,

Az európai kincslopások részletei homályosak és nagyon bonyolultak, követelésekkel és ellenkövetelésekkel, könnyűek és csábítóak, hogy figyelmen kívül hagyjuk a Németországról szóló kincsvadász történeteket, mint a háború eltűnt történetét. Az elmúlt 70 évben azonban elárasztanak bennünket a németek nemesfémeket és felbecsülhetetlen értékű műalkotásokat fosztogató meséi Európa-szerte, különösen a zsidóktól, de ennél sokkal többről van szó. Egyrészt, miután a zsidók 1917-ben befejezték a bolsevik forradalmukat Oroszországban, kifosztották az egész országot, kezdve a központi bankban lévő összes arannyal, amelyet az Egyesült Államokba szállítottak Jacob Schiffnek a forradalom finanszírozásáért. De Oroszországból sokkal többet zsákmányoltak, mint aranyat, a viszonylag jómódú középosztály nemesfémekben, műtárgyakban és felbecsülhetetlen értékű műalkotásokban milliárdokat birtokolt. valamint a Romanovok – az orosz királyi család – gyakorlatilag teljes birtokállománya. Ennek nagy részét eltávolították az országból, nagy részét Németországba és Ausztriába, amikor a bolsevik zsidók elmenekültek Oroszországból. Ennek a kifosztott kincsnek és arannak a nagy része szinte biztosan a zsidók kezébe került volna Londonban. És valóban léteznek jelentős dokumentumok annak bizonyítására, hogy az Egyesült Államok és a zsidók valóban súlyosan kifosztották Németországot mindkét háború végén. Tekintettel az Operation Paperclip tényeire, ez senki számára nem lehet meglepetés. Ennek a kifosztott kincsnek és arannak a nagy része szinte biztosan a zsidók kezébe került volna Londonban. És valóban léteznek jelentős dokumentumok annak bizonyítására, hogy az Egyesült Államok és a zsidók valóban súlyosan kifosztották Németországot mindkét háború végén. Tekintettel az

Operation Paperclip tényeire, ez senki számára nem lehet meglepetés.

De ami a fosztogatást és a pusztítást illeti, volt valami sokkal rosszabb: a világtörténelem két legnagyobb kulturális népirtását a kazár zsidók követték el, és mindkettő Kínában, a történelem egy másik darabja, amelyet sikerült teljesen leküzdeniük. temetni. Ami itt aggaszt minket, az a **kínai Nyári Palota, a Yuanmingyuan kifosztása és felgyújtása**, amely több mint tízmillió legszebb és legértékesebb történelmi kincset és tudományos művet tartalmazott egy helyen 5000 éves kínai történelemből.

A zsidók úgy döntöttek, hogy megbüntetik Kínát az ópium megtagadása miatt, így Rothschild és Sassoon megkapta Viktória királynő engedélyét és kötelezettségvállalását, hogy csapatait az egész komplexum kifosztására és megsemmisítésére használják fel. [39]

hogy szavaik szerint „egy soha be nem gyógyuló sebet nyisson meg”. A komplexum olyan hatalmas volt (nyolcszor akkora, mint a Vatikánváros), hogy 7500 katonára volt szükség csaknem három hétre a kifosztásához és felgyújtásához. Amit nem lehetett kifosztani, azt elpusztították, és az egész hatalmas palota porig égett. A világ egyik legnagyobb történelmi kincsgyűjteményének ezt a szándékos ellopását és teljes megsemmisítését a Rothschildok és Sassoonok tervezték, megtorlásul az ópiummal szembeni kínai ellenállásért. A hír hallatán a kínai császár vért hányt, és nem sokkal ezután meghalt. A legértékesebb műtárgyak némelyike ismételten megjelenik ma az aukción, mindig zsidó eladóknál. Megértheti, miért nem érez mindenki rokonszenvet a zsidók iránt, ha a németek valóban kifosztották egyes műalkotásaikat. Minden valószínűség szerint,

Mivel nem tudjuk megszerezni a szükséges részleteket a zsidók által Oroszországtól Egyiptomig, Kínáig, Irakig és Líbiáig terjedő összes forradalmukban végrehajtott fosztogatások dokumentálásához, sem az amerikaiak által az ő érdekükben végrehajtott fosztogatáshoz, különösen Németországot beleértve, ne írja be ezt, hanem egyszerűen közölje, hogy regisztrálja a nagyságrendet, és hangsúlyozza, hogy sok minden, amit ezek a zsidók elloptak, felbecsülhetetlen.

Leger Entry: 0 billió dollár mai dollárban

(16) Japán aranylilium

Van azonban egy másik fosztogató kérdés is, ez Japánt érinti, ami egy kicsit baljóslatúbb, és a maga ligája a háborús zsákmányt követelő győztesek tekintetében. Ugy tűnik, szinte mindenki tisztában van a Németország által elkövetett, többnyire képzeletbeli fosztogatással, de szinte senki sem tud a japánok által elkövetett, szinte hihetetlen fosztogatások hatalmas katalógusáról. Japán valóban kifosztotta nemcsak a központi bankokat, hanem minden lehetséges kincsforrást, miközben végigsöpört Kínán és Ázsián. Az invázió korai szakaszában aranyat, ezüstöt, ékszereket, műalkotásokat, bármit és mindent, ami értékes volt, kifosztották, beleértve a magánházakat is, és Japánba szállították. Ezt a tudást teljesen elfojtották, soha nem került be a köztudatba, kivéve a futólag tett rövid megjegyzéseket.

Ma már kevesen vannak tisztában azzal, hogy a második világháború végén Japán megadja magát az Egyesült Államoknak. Nem köztudott, hogy amikor az amerikaiak elkészítették Japán megadásának dokumentumait, kifejezetten tiltották a háborús jóvátételi követeléseket Japánnal szemben. A szerződés 14. cikkének b) pontja kimondta:

„A Szövetséges Hatalmak lemondanak a szövetséges hatalmak minden jóvátételi követeléséről, a szövetséges hatalmak és állampolgáraik egyéb követeléseiről (dőlt

betűvel), amelyek Japán és állampolgárai által a háborús vádemelés során tett bármely intézkedésből erednek, valamint a szövetséges hatalmak a megszállás közvetlen katonai költségeire”.

Allen Dulles akkori amerikai külügyminiszter zaklatta és kényszerítette a többi szövetségest és az összes ázsiai országot, hogy írják alá ezt a megadási megállapodást. Csak Kína és Oroszország nem volt hajlandó aláírni őket.

De miért a jóvátétel megelőzése? Az Egyesült Államok és a zsidók háborús jóvátételt használtak, hogy csontig megfosztják Németországot, csak az ország csontvázát hagyva hátra. Japán minden tekintetben sokkal rosszabb volt, mint Németország, akkor miért ez a bámulatos nagylelkűség Japánnal szemben? A japánok súlyosan kifosztották egész Ázsiát, és a zsákmány egy részét hazaszállították Japánba, de mivel a hadizsákmányt egyre távolabb zsákmányolták otthonuktól, a japánok elkezdtek összegyűjteni és tárolni zsákmányukat, hogy felkészüljenek a későbbi nagyobb szállítmányokra. Sajnos a háború előrehaladtával Japán kezdte elveszíteni az irányítást a hajózási útvonalak felett, és az átszállás Japánba már nem volt biztonságos megoldás. Abból a helytelen feltételezésből indulva ki, hogy az Egyesült Államok megengedi nekik, hogy megtartsák a Fülöp-szigeteket a tűzszünetért cserébe, a japánok úgy döntöttek, hogy a legtöbb elrabolt aranyat és egyéb javakat a Fülöp-szigeteken temetik el. Manapság bőséges irat áll rendelkezésre arról, hogy japán tisztok tucatnyi mély tárolóraktárt hoztak létre barlangokban vagy földalatti területeken, amelyeket megtöltöttek az elrabolt kincessel, és robbanóanyaggal megsemmisítették a bejáratokat. Az is igaznak tűnik, hogy az összes zsákmány szállításán, feltárásán és tárolásán dolgozó egyéneket a barlangok belsejébe temették, így láthatóan csak három vagy talán négy ember tudott a tárolás tényéről vagy a helyekről. Ez volt Japán Golden Lily projektje. A zsákmány feltárását és tárolását a barlangok belsejébe temették el, és láthatóan csak három vagy talán négy ember tudott a tárolás tényéről vagy a helyekről. Ez volt Japán Golden Lily projektje. A zsákmány feltárását és tárolását a barlangok belsejébe temették el, és láthatóan csak három vagy talán négy ember tudott a tárolás tényéről vagy a helyekről. Ez volt Japán Golden Lily projektje. [40]

[41]

[42]

[43]

[44]

Jelentős és megdönthetetlen bizonyítékok merültek fel arra vonatkozóan, hogy az amerikaiak tudomást szereztek az Arany liliumról, és elfogták és megkínozták az egyik személyt, aki felfedte legalább néhány lelőhely létezését és helyét. Mivel Japán a háború után aligha támaszthatta igényét erre a zsákmányra, és mivel az elrejtett milliárdok ma már lényegében árvák voltak, az amerikaiak (és a zsidók) rendelkezésére álltak, hogy csendesen elszálljanak. A probléma az volt, hogy ez még az amerikaiak szemében is hatalmas bűn volt, mivel egyértelműen barátoktól, semmint ellenségektől való lopásról van szó, akik vissza akarják kapni a tulajdonukat. Az amerikaiak megtalálták a tökéletes megoldást – a jóvátétel elvonásáról szóló rendelkezés Japán átadásáról szóló szerződésben valójában azt jelentené, hogy ezek a nemzetek – és állampolgárai – lemondanak követeléseikről minden Japán által elrabolt kincsre vonatkozóan. Így az amerikaiak cselekedeteinek „legálissá” tételét szolgálja, feltéve, hogy minden fél aláírja a szerződést. És Kína és Oroszország kivételével minden felet rákényszerítettek az aláírásra.

MacArthur tábornok, aki a megszállásért felelős, arról számolt be, hogy „nagy arany-, ezüst-,

drágaköv-kincseket, külföldi postai bélyegeket, metszettáblákat és . . . Japánban nem legális valuta”. Volt egy amerikai hadsereg dokumentuma is, amely egy nyilatkozatot tartalmazott, amely „e kincsek [amelyek létezéséről ismert] be nem jelentett gyorsítótáira utalt”. Az amerikai megszálló erők nyilvánvalóan felfedezték Japán Arany Liliom lelőhelyeinek legalább egy részét, amelyek több milliárd aranyat és más értéket tartalmaznak. Ez kétségtelen, és vannak dokumentumok, amelyek szerint MacArthur valóban bejárta néhány megnyitott webhelyet, és értékelte a tartalmat.

A japánok minden nemzetet csontig kifosztottak, és a lehető legnagyobb mértékben minden állampolgárt, és kétségtelen, hogy az értéknek dollártrilliókban kellett lennie. Mivel nem ismerjük a feltárt lelőhelyek számát, sem az egyes lelőhelyeken található nemesfémek arányát, óvatos becslést használok, amely mindössze 500 milliárd dollárt nyert vissza. És mivel nincs bizonyíték arra, hogy ez a zsákmány valaha is bekerült az Egyesült Államokba, még kevésbé, hogy az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumában rögzítették volna, nyugodtan feltételezhetjük, hogy a FED nevében gyűjtötték be. Itt két mérték egyikét használhatjuk. Az arany akkori ára körülbelül 35 dollár volt unciánként, a jelenlegi árak (2022) 1700 dollár körüliek, vagyis körülbelül 50-szer, körülbelül 25 billió dolláros jelenérték mellett. A másik módszer az, hogy az 500 milliárd dollárt a háború végétől számított 72 évre 5%-kal növeljük, így körülbelül 15 billió dollár jelenértéket kapunk. Az alsó figurát fogom használni. Itt meg kell jegyezni, hogy a ténylegesen behajtott összeg potenciálisan sokszorosa annál, mint amit itt feltételeztem. Seagrave "Arany harcosai" kimerítő részletességgel meséli el az egész történetet,

[\[45\]](#)

és kötelező olvasmánynak kell tekinteni.

Leger Entry: 15 billió dollár mai dollárban

(17) Kincses sziget

1999-ben Edward Michaud kitűnő történelmi esszét készített „Corregidor, a második világháború kincses szigete” címmel.[\[46\]](#)

[\[47\]](#)

amelyben részletezte a Fülöp-szigetek kifosztását. Akkoriban még nem kifosztásnak hívták, de ez volt. Amikor a japánok megszállták a Fülöp-szigeteket, MacArthur kénytelen volt evakuálni, és Corregidor szigetén keresni menedéket, ami előtt két dolgot tett. Elrendelte, hogy minden hadianyagot és hadianyagot semmisítsenek meg, hogy ne hagyják a japánokra, a Fülöp-szigetek központi bankjának teljes vagyonát és a helyi polgároktól beszédhető személyes vagyont pedig összegyűjtötte és elszállította, „hogy küldjék el az Egyesült Államokat megőrzésre” és megakadályozzák a japánok elkerülhetetlen kifosztását.

Michaud jelentése szerint „Csak az állampapírok több mint 51 tonna nemesféméből, 32 tonna ezüsből, 140 tonna ezüstpesoból és centavoból, valamint több millió papírból álló kincstárjegyből, kötvényekből és vállalati részvényekből álltak. A polgári ingatlan... körülbelül két tonna aranyrúdból állt, különböző méretű rúdokban, valamint ismeretlen mennyiségű drágakőből és külföldi valutából. Amikor parancsot kaptak a város kiürítésére, a sok papírleltár és nyilvántartás még mindig hiányos volt, sok magánszemély még az értéktárgyairól sem kapott nyugtát. Ennek nagy részét a Malinta-alagút néven ismert nagy földalatti komplexum részein tárolták. A fennmaradó 51 tonna állami aranyrúd, amely 2542, egyenként 42 font súlyú rúdból áll (20 kiló), valamint a papírvaluta és értékpapírok egyenlege,

Gyakorlatilag mindezt a rendelkezésre álló nagy vagy kicsi hajókra rakták fel, és a teljes tételt

átvitték Corregidorba, ahol végül amerikai tengeralattjárókra rakták, és az Egyesült Államokba szállították. Mindent, amit nem tudtak időben kiszállítani, a fölösleges hajókra pakolták, amelyeket mélyebb vízbe vontak és elsüllyesztettek, ez több száz tonna nemesfémnek felel meg, amelyek egy részét később a japánok visszaszerezhetnék, de vissza is került az amerikaiak által. A tengeralattjárókat az éjszaka folyamán töltötték be, amikor a japán repülőgépek nem tudtak támadni, a biztonság kedvéért a nappali órákban merültek alá. Michaud úgy gondolta, hogy ezt a Fülöp-szigeteki kincset az amerikai pénzverdébe szállították, de szinte bizonyosan a FED-nél kötött ki, mivel a pénzverde szinte nem csak olcsó fémérméket gyártott. Esszéjét azzal zárta, hogy: „A háború végén ezt az értékpapír-szállítmányt, „vagy legalábbis pénzbeli megfelelőjét”, később visszautalták a Fülöp-szigeteki kormányhoz”, de az állítás nonszensz. Nem láttam bizonyítékot, amely alátámasztaná, és senkinek sincs lehetősége ilyen állítást előterjeszteni, mivel a japánok érkezése előtti pánikhelyzetben nem végeztek pontos leltárt, és valójában senki sem tudja, mit vittek el. Mindenesetre a rendelkezésre álló kevés tényből semmi olyat nem láttam, amely alátámasztaná azokat az állításokat, amelyek szerint ez a vagyon valaha is visszakerült volna a Fülöp-szigetekre. Korántsem ez volt az egyetlen vagy az utolsó ilyen esemény a második világháború alatt. és senki sincs abban a helyzetben, hogy ilyen állítást tegyen, mivel a pánikhelyzetben nem végeztek pontos leltárt a kiürítéshez a japánok érkezése előtt, és valójában senki sem tudja, mit vittek el. Mindenesetre a rendelkezésre álló kevés tényből semmi olyat nem láttam, amely alátámasztaná azokat az állításokat, amelyek szerint ez a vagyon valaha is visszakerült volna a Fülöp-szigetekre. Korántsem ez volt az egyetlen vagy az utolsó ilyen esemény a második világháború alatt.

Ebben a számításban nem vettem figyelembe azt a „több száz tonna” aranyat és ezüstöt, amelyeket az első próbálkozásakor nem töltöttek be a tengeralattjárókba, és figyelmen kívül hagytam minden kincs értékét, kivéve az 53 tonna aranyat és a 175 tonna ezüstöt. nemesfém. Ismét egy viszonylag csekély összeg a többi bűncselekményhez képest.

Leger Entry: 3,3 milliárd dollár mai dollárban

(18) Német ipari eszközök lefoglalása

Úgy tűnik, egyáltalán nem ismert, teljesen kitörölve a világtörténelemből, hogy az Egyesült Államok kormánya és katonasága legalább 85 évben a kazár zsidó maffia bértolvajként működött a londoni Cityben, és még mindig ezt teszik. Ma. Itt csak egy nagyon rövid összefoglalót tudok bemutatni sok nagyon hosszú bűnügyi történetről, amelyek elegendő dokumentációval rendelkeznek ahhoz, hogy túléljenek egy bíróságon.

Ez a téma túl nagy ahhoz, hogy itt lefedjük. Az első világháború és a második világháború lefoglalásait hosszasan részleteztem egy e-könyvben, amely erősen jegyzett olyan hivatkozásokkal, amelyeket itt nem adtam meg. [\[48\]](#)

Arra buzdítalak, hogy olvassa el az ötödik fejezetet, hogy felmérje a történetek nagyságát. Minden német ipari – sőt személyes – eszközt világszerte lefoglalt az amerikai katonaság, elsősorban ezeknek a zsidó bankároknak a megbízásából, bár maga az Egyesült Államok és hazai vállalatai is jelentős hasznot húztak belőle. A végösszeg ismételtelen a dollár billióit is elérte volna – 1915-ben és 1945-ben, nem számolva több mint 100 év és 75 év

nyereségfelhalmozással, de a táj olyan hatalmas, hogy még csak megkísérelni sem lehet hiteles becslést. , így ehhez a tételhez nincs leger bejegyzés.

a) Az első világháborús rohamok

Nem tűnik széles körben ismertnek, de ugyanezek a zsidó bankárok, akik ismét az Egyesült Államokat használták „végrehajtójuknak”, szó szerint kifosztották az összes német ipari vagyont – világszerte – mindkét világháború után. Ennek mértéke elképzelhetetlen volt. Példaként említhető, hogy az egész Bayer céget eladták – egy zsidó ügynöknek – 5 millió dollárért a Bayer központi iroda bejárati lépcsőjén lebonyolított „árverésen”. A Bayer akkoriban a világ egyik legnagyobb vállalata volt, amely nemcsak vegyi anyagokat, hanem gyógyszerek széles választékát is gyártotta, beleértve az aszpirint, amely akkoriban a világ legnépszerűbb gyógyszere és legértékesebb szabadalma volt. Seymour J. Rubin zsidó ügyvéd azt írta, hogy „egyértelmű és kényszerítő, hogy igazságossági okokból” a győztesnek vagy a győztesnek elkoboznia kell a legyőzöttek minden vagyonát és vagyonát.

És elkobozták, megtették. Nemcsak az összes német vállalati vagyont lefoglalták világszerte, hanem gyakorlatilag minden személyes vagyont, olyan listákkal, mint „három ló”, „néhány cédrusrönk”, „néhány szőnyeg”, és természetesen bankszámlák, nemesfémek, műalkotások. Természetesen mindez illegális volt, de az Egyesült Államok törvényt fogadott el, amely megengedi maguknak, hogy megtegyék. Volt egy speciális törvény, amely szerint „bárki német származású”, akit bármilyen okból bebörtönöztek, ellenséges idegennek minősítették, és teljes vagyonekbobzásnak vetették alá, ezért szinte minden németet börtönbe dobtak bármilyen koholt váddal, gyakran csak két-három napig, éppen elég ideig ahhoz, hogy minősítsék és lefoglalják vagyonukat. Ez volt a háború egyik fő célja; megfosztani egy egész népfajt vagyonától, szabadalmától és tulajdonától,

Nem lehet hitelesen megbecsülni az első világháborús összes lefoglalás összértékét. Csak az Egyesült Államokban lefoglalt személyes vagyon mintegy 60 milliárd dollárt tesz ki a mai dollárban, de ez csak egyetlen országban volt személyes tulajdon, és a lefoglalások messze a legkisebb része. Németország világszerte lefoglalt vállalati vagyonának összértéke ma szinte biztosan sok billió lenne, de a részleteket nem lehet kiszámítani, így nincs leger-bejegyzés.

Leger Entry: 0 billió dollár mai dollárban

(b) Gémkapocs hadművelet – II. világháború

Kétségtelenül ez volt a világtörténelemben valaha is elkövetett második legnagyobb tömegű és legnagyobb horderejű lopás, amelyet csak a zsidók által egy évszázaddal korábban végrehajtott indiai kifosztás múlt felül. Az első világháborúhoz hasonlóan ismét elkobozták Németország összes világméretű vagyonát, de ezúttal többéves tervezéssel, amely még a háború előtt kezdődött.[\[49\]](#)

A zsidók, akik akkoriban irányították az Egyesült Államok kormányát, több ezer, több tízezer fős csapatot szerveztek, gyakran csak méterrel a háború végén Németországba belépő csapatok mögött, és szó szerint mindent elvettek. Hullámokban jöttek, és amit az egyik hullám nem vitt el, azt a következő megtette. Kiürítettek minden vállalati könyvtárat, minden kutatóberendezést, minden szabadalmi hivatalt, minden gyárat, és egyszerűen mindent lefoglaltak. Még a Kongresszusi Könyvtárnak is megvolt a saját külképviselete, amelynek feladata volt minden olyan Németországban kiadott könyv és folyóirat felkutatása és elkobzása, amely a vállalati vagy tudományos Amerika bármely része számára érdekes lehet.

Egy esetben a Német Szabadalmi Hivatal a legtitkosabb szabadalmait egy 1600 méteres bányaknában tette le, de az amerikaiak megtalálták és elkobozták a teljes tartalmát amerikai „háborús jóvátételként”. A több mint 800 000 lefoglalt német szabadalom értékét több mint 30 milliárd dollárra becsülték, ami mai dollárban jóval meghaladja az 1 billió dollárt. Amint fentebb említettem, az amerikai bejegyzett cégek sokat profitáltak ebből, de ezek közül az „amerikai bejegyzésű” cégek közül sok zsidók tulajdonában volt vagy ellenőrzése alatt állt, és az európai zsidó bankárok és iparosok mindent birtokba vettek, beleértve a vegyipari cégeket is, mint például az IG Farben, az autók, olyan cégek, mint a Volkswagen, olyan nagy repülőgépgyártó cégek, mint a Dornier és a Messerschmitt, és gyógyszergyárak, mint a Hoescht. És ez a rövid felsorolás nem tartalmazza a művészet, az arany és az ezüst személyes lefoglalásait, drágakövek és egyéb értékek. Ismét egy egész népet csupasztítottak csontig, de ezúttal sokkal gonoszabban, mint az első világháborúban, és ebben az esetben 12-15 millió németet öltek meg különféle eszközökkel azelőtt, közben és jóval azután. a kifosztás. A halott németek nem mesélnek áldozattá válásukról, de az élő zsidók 75 éve mesélnek arról, hogyan rabolták ki őket a németek. Az igazság meglehetősen más. de az élő zsidók 75 éve mesélnek arról, hogyan rabolták ki őket a németek. Az igazság meglehetősen más. de az élő zsidók 75 éve mesélnek arról, hogyan rabolták ki őket a németek. Az igazság meglehetősen más.

A második világháború után Németország kifosztása olyan hatalmas és kiterjedt volt, hogy ez az egy kategória nem maradhat leger bejegyzés nélkül. Ezért 10 billió dollárt teszek be a mai dollárban, ami szerintem könnyen védhető és túlságosan konzervatív.

Leger Entry: 10 billió dollár mai dollárban

(19) Országok eltérítése olajtermeléssel

Úgy tűnik, nem értik vagy értékelik széles körben, hogy Irakot és Líbiát a szó szoros értelmében eltérítették az európai zsidók, az Egyesült Államok hadseregét használva végrehajtóként. Mindkét ország uralma alá került, bábkormányok beiktatásával, új, zsidó magántulajdonban lévő központi bankokkal, és – legalábbis Irak esetében – gyakorlatilag az összes kereskedelmi vállalkozás „új tulajdonosokkal”. Irak esetében a zsidó bankárok az iraki olaj 65%-át különítették el maguknak – díjmentesen, így Irak csak saját olajtermelésének 35%-ából maradt bevétele. Ráadásul az Irakból exportált olaj nagy részét nem mérik ki, így valójában senki sem tudja, hogy az iraki olajból mennyit lopnak el ezzel a módszerrel. Csak a mért mennyiség oszlik meg 65/35 arányban. Líbia esetében az összes olajat ugyanazok a zsidó bankárok kobozták el, ismét az amerikai hadsereg állandó végrehajtási jelenléte mellett. Ezt a részletet egy korábbi cikkemben ismertettem, amelyet arra buzdítok, hogy olvassa el.[\[50\]](#) Szíriával Oroszország jelenléte miatt nem tudták eltéríteni az egész országot, de az amerikai hadseregnek sikerült átvennie a teljes ellenőrzést Szíria olajmezői felett ugyanezen bankárok nevében. Szíria ma Líbiához hasonlóan nem kap bevételt saját olajának eladásából.

A londoni város zsidó maffiája ráadásul saját magánkézben lévő központi bankokat telepített Irakban és Líbiában, és ezzel még több billió erejéig kifosztja ezt a két országot. Irakban is a nyereséges kereskedelmi tevékenység nagy részét, sőt a legtöbbet ugyanezek az emberek vették át. Nincs olyan adatforrás, amely megbecsülné az ezekből a másodlagos forrásokból származó fosztogatás mértékét.

Rendkívül fontos megjegyezni, hogy Irak és Líbia, valamint Szíria olajmezőinek eltérítését teljes egészében a Bankár magánhadseregeként működő amerikai hadsereg végezte.[\[51\]](#)

Az Egyesült Államok kormánya felvállalta a háborúk költségét – dollárbillió dollárt vett fel kamatra ugyanúgy a zsidóktól, vállalta a csatatéren elszenvedett összes áldozatot, és azóta teljes munkaidőben a zsidók „tulajdonjogának” katonai végrehajtójaként működik ezekben a nemzetekben. – **semmi haszna az Egyesült Államoknak.** Az összes pénzt és politikai előnyt a kazár zsidók kapták Londonban. Az Egyesült Államok kormánya egyszerűen a mestere parancsot teljesíti.

Az átlagos olajárakat köztudottan nehéz kiszámítani, de az elmúlt időszakokra vonatkozó hordónként 80 dolláros inflációval kiigazított átlagot vettem. Irak történelmileg napi 3,0 millió hordó körül mozgott, most 3,5 millióra, így napi 300 millió dollárra, amelyből 200 millió dollárt a londoni város zsidó bankárai vesznek el. Eddig eddig 1,5 milliárd dollár. Líbia termelése az invázió után nullára esett vissza, de átlagosan napi 1,5 millió hordó, vagyis a mai napig 450 milliárd dollár. Szíria napi 500 000 hordót termel, amiből a zsidó bankárok mindent elvisznek. Eddig eddig 150 milliárd dollár. Ezt a hármat összeadva 2 milliárd dollárt kapunk eddig, vagy körülbelül 3 milliárd dollárt, ha 5%-os kamatos kamatot számolunk.

Leger Entry: 3 milliárd dollár mai dollárban

(20) Privatizáció, 1. rész

Vannak, akik úgy vélekednek, hogy bölcs lépés az állami szolgáltatások vagy eszközök magánvállalkozásoknak való átadása, mert, amint azt mondják, a kormányzatok dagadtak és nem hatékonyak, és a magánvállalatok szinte elkerülhetetlenül sok lehetséges. A való életben még egyetlen olyan esetet sem sikerült feltárnom, amikor ez a mitikus elmélet igaznak bizonyult. Ehelyett a magánvállalkozások elkerülhetetlenül ugyanazt az utat követik – a profit maximalizálását az árak emelésével és a szolgáltatások csökkentésével. Még nagyobb is rosszabb, hogy lehetetlennek olyan példát találni a privatizációra, amelyet nem borított volna el a korrupció és a törvényhozók és kormányzati tisztviselők ülései. Nem nehéz példákat találni.

Az Egyesült Királyságban zsidó bankár barátaink megszervezték a British Rail privatizációját, ami után kivérezték és a földre dobták, így az Egyesült Királyság kormányának vissza kellett vennie és újjá kellett építeni. Miután rekonstruált a vasúti rendszert, és stabilan és nyereségesen működtek, zsidó bankáraink újabb rúgást kaptak a konzervdobozba, és újra privatizálták. A brit közvélemény számára ez a költség milliárdos nagyságrendű volt.

Még mindig az Egyesült Királyságban, ugyanazok a bankárok intézték (vagy vesztek meg) a Royal Mail privatizációját. Közvetlenül az eladási ár tárgyalása előtt azonban a Royal Mail szakszervezetei hirtelen elkeseredtek a vezetőségük miatt, és hosszú távú, mindenre kiterjedő sztrájkot javasoltak, így kirúgták az alapokat az eladási ár alól, és a Royal Mail szinte értéktelenné vált. tekintettel az előttünk álló súlyos munkaharcra. De aztán varázsütésre, mivel az eladás jóval csökkentett áron történt, a szakszervezetek hirtelen nagyon boldogok lettek, és soha nem került sor sztrájkra. Még elkésőbb volt, hogy valahogy megmagyarázhatatlan módon úgy tűnt, hogy az eladási ár csak a postai kézbesítési szolgáltatás értékét tartalmazza, és teljesen kihagyta a Royal Mail londoni belvárosában lévő, több milliárd dolláros elsőrendű ingatlant. „Megmagyarázhatatlan mulasztás”, de [\[52\]](#)

[Iratkozzon fel az Új oszlopokra](#)

Kanadában, Ontario tartományban a kormányzati tisztviselők 99 éves bérleti szerződést adtak el Észak-Amerika legforgalmasabb autópályáján, 2 milliárd dollárért. Néhány évvel később az új tulajdonosok befektetésük 10%-át eladták néhány barátuknak 10 milliárd dollárért, ami azt jelenti,

hogy Ontario kormánya egy 100 milliárd dolláros eszközt adott el 2 milliárd dollárért. Még ennél is rosszabb, hogy az új tulajdonosok olyan magasra emeljék az útdíjat, hogy minden autót megpróbál más autópályákat használni, és olyan torlódásokat okoz, hogy a tartománynak nincs más választása, mint új autópályák építése. Sajnos ezt nem tudom megtenni, mivel a kezdeti eladási feltételek megtiltják a kormánynak, hogy új autópályákat építsen a régi „versenyezve”, kivéve, ha az újakat is átadják az „új tulajdonosoknak”.

Az Egyesült Államokban a börtönrendszer évi 20 milliárd dollárba került. Miután csak egy részét privatizálták, úgy a rendszer most mint évi 80 milliárd dollárjába kerül az amerikai adófizetőknek, és a börtönök némelyikének körülményei annyira embertelenek, hogy a bíróságok elrendelik a bezárást. És ez nem csak a börtönrendszer, hanem a feltételes szabadságra bocsátás rendszere és még sok minden más, mindez kivézteti a nemzetet. Ugyanazok a zsidó bankárok és barátai minden nyugati országban szüntelenül szorgalmazzák szinte minden olyan dolog privatizációját, ahol pénzt lehet keresni. Ha elbocsátják a személyzet nagy részét, hogy csökkentsék a költségeket, és elkerüljék a nem kritikus karbantartást. Az elmélet szerint ezekben a hosszú tervezett „lizingekben” magát az eszközt kannibalizálják, hogy a lizingidőszak végén, amikor az eszközt visszakapják, annak értéke pontosan nulla legyen.

Az összes nyugati országban a repülőterektől a börtönökön át az oktatáson át a kommunikációig, a közlekedésig és mindenféle állami szolgáltatásig mindent lassan „privatizálnak”, szó szerint trilliók nyereséget termelve az új bérbeadóknak, és lassan csődbe juttatva a nemzeteket. Ez egy olyan hatalmas program, amely annyi országot, sokféle infrastruktúrát és olyan sokféle kormányzati szolgáltatást érint, hogy a fosztogatás ésszerű becslése lehetetlen. Ezért nem fogok belemenni, hanem határozottan kijelentem, hogy az itteni kifosztás – a szuverén vagyon átadása néhány bankár kezébe – dollártízmilliárdokra tehető. [\[53\]](#)
[\[54\]](#)

Leger Entry: 0 milliárd dollár mai dollárban

(20) Privatizáció, 2. rész

Ezen túlmenően legalább száz, de valószínűbb, hogy több ezer rejtett áramlat van ebben a privatizációs üzletben, amelyet gyakran hajt végre nyílt lopásként. Nyomatékosan meg kell jegyezni, hogy az a több mint 50 nemzet, ahol az Egyesült Államok megdöntött egy legitim kormányt és beiktatott egy engedelmes diktátort, nagyon gyorsan átesett volna ugyanazon a „privatizációs” folyamaton, és az Egyesült Államok katonai és külügyminisztériuma meghatározta volna az új diktátort számára a hazája infrastruktúráját le kell foglalni. Mindezt nem fizették volna meg, és ezek az alkalmak sok más nemzetben is előfordultak. Példaként eleinte a NYT-ben közölték, majd gyorsan mindenhol elfojtották, hogy Jugoszlávia elpusztítása után Soros György és Madeleine Albright „tulajdonjogot” kaptak Koszovó teljes kommunikációs infrastruktúrájához – állítólag 800 millió dollár értékben. Valószínűleg az egész volt Jugoszlávia ugyanarra a sorsra jutott, de a hírek teljesekek, és semmilyen információ nem szivároghat ki. Egész Irak és Líbia ugyanazt a következményt szenvedte el, és sok más nemzet is ugyanebben a helyzetben van. Ennek az a világ „privatizációnak” a térképe nélkül soha nem tudhatjuk meg a teljes összeget, de ennek óriásinak kell lennie. [\[55\]](#)

Leger Entry: 0 milliárd dollár mai dollárban

(21) A Világbank és az IMF. Infrastruktúra és adósság

Ez a kategória egy kicsit egyszerűbb, mint a fenti. Zsidó bankáraink általában magántulajdonban vagy az IMF-en vagy a Világbankon keresztül fizetik az állami hiteleket, és akkor teszik ezt, amikor az amerikai dollár kamata alacsony. egyre nagyobb adósságot nyomnak egy országra, amíg az túl nem ér minden józan szintet, majd az amerikai FED-nek megemeli a kamatlábakat, és ténylegesen csődbe juttatja ezeket a nemzeteket. Mivel az országoknak nincs pénzük hiteleik törlesztésére, zsidó bankáraink infrastruktúrát vesznek igénybe fizetés helyett. Szántóföldet is fog venni, ami a közelmúltban Ukrajnával is megtörtént, bár a (zsidó tulajdonú) média erről úgy tűnik, nem tud. A közelmúltban megjelent egy médiaajentés, miszerint Rothschildnak új bankot kellett alapítani, hogy birtokában legyen az összes szántóföldnek, amikkel a módszerekkel elkoboztak. A kazár zsidók is a vizet keresik, a Nestle elnöke nyilvánosan azt állítja, hogy „a vizet inni nem jogos. Ez egy áru, és úgy kell árazni és eladni, mint bármely más árut”. Néhány évvel ezelőtt Jenna Bush, GW lánya csekély összegért átvette Dél-Amerika legnagyobb víztartó rétegének tulajdonjogát – zsidó barátai nevében. Vannak országok, ahol az összes infrastruktúra több mint 70%-a, beleértve a vasutakat, a légitársaságokat és a repülőtereket, a hajózási kikötőket, a bankokat, a termőföldet – és a vizet – és még sok mást is hasonló zsidó bankárok birtokában van Londonban.

Jó példa erre Görögország. [\[56\]](#)

A helyzet annyira szánalmas volt, és a bankárok kapzsisága olyan erős volt, hogy Görögország kénytelen volt az ország teljes infrastruktúráját – mindenét – egy „magántulajdonban lévő” luxemburgi trösztbe helyezni, amely „teljesen kívül állt az ország hatalmán vagy befolyásán”. görög kormány. Az érték körülbelül 3 billió dollár volt, és minden olyan áron elfogyott, amit a bankárok választottak az alkatrészekért – ha egyáltalán fizetnek. Csak Görögországot veszem bele ebbe a számlabejegyzésbe, és figyelmen kívül hagyom azt a sok tucat más nemzetet, akik már 100 éve kerültek ebbe a pozícióba. A végösszegek minden bizonnyal több tízbillió nagyságrendben vannak, de nincs olyan részletünk, amelyre becslést alapozhatnánk. [\[57\]](#)

[\[58\]](#)

[\[59\]](#)

Leger Entry: 3 milliárd dollár mai dollárban

(22) Háborús finanszírozás

Ma már nem sok titok, hogy ugyanazok a zsidó bankárok jellemzően a közelmúlt történelmének legtöbbször, ha nem az összes háborújának mindkét oldalát hirdették. Az általános konszenzus az, hogy az iraki háború 2 milliárd dollárjába került az Egyesült Államokba. [\[60\]](#)

és a Forbes azt állítja, hogy napi 2 milliárd dollár költséggel jár, [\[61\]](#)

mindezt a FED-től kölcsönözték. Nem tudhatjuk, mennyi pénzt vettek fel a londoni zsidó bankároktól a közelmúlt történelmének összes katonai konfliktusának leszámolására, és így nem tudjuk, hogy szabni a fizetett kamatoknak, de rendkívül fontos felismerni, hogy az összegek nem kicsik. A valós költségek egyik jelzéséként a Brit Birodalom volt egy időben a világ uralkodója, egy olyan birodalom, amelyen soha nem nyugodott le a nap, és „Britannia uralta a hullámokat” nagyon hosszú ideig. Ám a zsidók két háborúba taszították Angliát, amit senki sem akart, és a végén Nagy-Britannia csődbe ment, és kölcsönzött könyörgött az Egyesült Államoktól, hogy elhárítsa a „pénzügyi Dunkerquet”. Anglia az pénzt kölcsönvette, hogy összeadja a részét az első világháborúban, és elvesztette birodalmának 40%-át, hogy visszafizesse ezeket a kölcsönöket. A második világháború Nagy-Britanniának a birodalma fennmaradó részére került, és a nemzet tényleges csődbe került. Az első világháborús súlyosabb

7 milliárd dollárba került Nagy-Britanniának mai dollárban, és a második világháború sokkal rosszabb volt. Ismét nem tudhatjuk pontosan, mennyi pénzt vettek fel a zsidó bankároktól, sem a fizetett kamatok összegét, de mindkét nagyságrendje jelentős lett volna, mivel a becsült költség minden ország számára közel 50 milliárd dollár volt mai dollárban. [62]

[63]

[64]

[65]

Tudjuk, hogy amikor a polgárháború kiszabadult az Egyesült Államokra, a londoni Rothschildok az Uniót, a francia Rothschildok pedig a Délt támogatták. Mindenki vagyont keresett, és 1861-re az Egyesült Államoknak 100 millió dollár adóssága volt. De a fizetett kamat teljes összegéről nincs információ. Tudjuk, hogy Rothschild (Jacob Schiff révén) 200 millió dollárt kölcsönadott Japánnak 1905-ben az Oroszországgal vívott háborúk értékesítésére. Ez ugyanai 60 milliárd dollárt jelentene mai dollárban, és egy másik zsidó bankárilyen jelentene Oroszországot, mindkét fél fegyvereket értékesített Rothschild németországi fegyvergyárból. Ebben az esetben ismerjük a felvett összegeket, de a kamattörlesztés összegéről, sem a hadifegyverek eladásából származó bevételről és haszonnról nincs információ. Egyszerűen nincs elegendő nyilvános adat ahhoz, hogy meghatározza, hogy ezek a bankárok mekkora vagyonnövekedést okoznak a háborúk szításából és finanszírozásából. A végösszegeknek jóval több billióba kell esnie, de nincs szilárd becslési alapunk, így nem lehet leger bejegyzést írni.

A második világháború közeledtével azonosak a bankárok nemcsak belelőtkék az Egyesült Államokat a háborúba, hanem pénzt adtak az amerikaiaknak, hogy kifizessék azt. A második világháború végére az Egyesült Államok adóssága 33 milliárd dollárról 285 milliárd dollárra nőtt, mindezt azért, hogy segítsenek zsidó bankár barátainknak egy olyan háborúban, amiért senki sem akart. Még rosszabb, mint gondolnád. Ezeknek a bankároknak szükségük volt más országokra a háborúban, de nem akarták nekik kölcsön adni a pénzt, mert gazdaságukat nem tartották kellően kockázatmentesnek, és ez magára Angliára vonatkozott. A megoldás az volt, hogy kölcsönadjuk a pénzt az Egyesült Államoknak, majd rákényszerítjük az amerikaiakat, hogy adják ki azokat a háborús kölcsönöket, hogy a zsidók ne csak azáltal maradjanak boldogok, hogy minden országot a háborúban tartanak, hanem azzal, hogy az USA ténylegesen garantálja az összes adósságukat. Ebből következik a 285 milliárd dolláros adósság, amely az Ön összehasonlításához szükséges dollárt lenne 12 billió mai dollárban. Az adósságot soha nem fizették ki; nem áll rendelkezésre elegendő feljegyzés a zsidó bankároknak háborúfinanszírozásban fizetett teljes kamat dokumentálásához, sem az Egyesült Államokra, sem a világ összes nemzetére vonatkozóan, ezért ez a tétel nem kap legerejű bejegyzést. A nagyságrendet tekintve azonban az összeg minden bizonnyal jócskán megközelíti a több tízbillió dollárt.

Leger Entry: 0 milliárd dollár mai dollárban

(12) Az én pénzem, de a te problémád

A második háború vége a világ nagy nemzetei megszervezték az igazi „aranystandardot”, ami azt követően, hogy egy ország nem nyomtathat több pénzt, mint amennyi aranytartaléka valóban volt. Ennek célja a stabilitás fenntartása volt, és minden túlzott pénznyomtatás elkerülése, amely inflációhoz vezet, és tönkretenné a nemzetközi pénzrendszert – ahogyan azt a zsidók a múltban többször is megtették. Elméletileg minden nemzetközi adósságot aranyban kellett volna rendezni, de a gyakorlatban ez nehézkes és kényelmes volt. Mivel az USA-dollár nagy mennyiségben létezett, és – elméletileg – teljes mértékben garantáltan bármikor aranyra

váltható, minden nemzet egyszerűen amerikai dollárban számolt el. De az ebbe vetett hit azon az ígéreten alapul, hogy bármelyik nemzet lecserélheti amerikai dollárban lévő készletét valódi aranyra.

A rendszer körülbelül 20 évig elég jól működött, mígnem 1971 elejére az Egyesült Államokra óriási pénzügyi nyomás nehezedett a vietnami katonai atrocitás értékesítésére felvett hatalmas összegek miatt. Az utolsó csepp a pohárban az esett, amikor Franciaország nem volt vak a történések előtt, és aggódva amiatt, hogy az Egyesült Államok képes-e fenntartani a dollár értékét, ragaszkodni ahhoz, hogy a megállapodás értelmében minden dollárkészletet aranyra cserélje. Az Államok aranykészlete nem volt elegendő a megfeleléshez, és a FED szembesült azzal a nagyon is valós lehetőséggel, hogy minden nemzet cserét követel. Szembesülve ezzel a nyomással, a zsidó bankárok egyoldalú semmisnek nyilvánították a világ pénzügyi megállapodását, kikényszerítették az Egyesült Államokat, hogy kilépjen az aranyban való részvételből, és a FED megtagadta az egyetlen ország külföldi dollárkészletének aranyváltását. Emiatt a világ összes országa számtalan trillió dollárt tartott a kezében, aminek már nem volt fix vagy garantált értéke, de ezek biztosan leértékelődnek, mivel az Egyesült Államok valóban hatalmas mennyiségű dollárt nyomtatott vietnami háborús értékesítésre. Annak idején John Connally amerikai pénzügyminiszter azt mondta a világnak: „Ez a mi pénzünk, de ez a ti problémátok”.

Mivel minden nemzet jóhiszeműen felhalmozott USA-dollárokat, de most nem volt módjuk rendelkezni róluk, nem volt más választásuk, továbbra is ugyanazt az USA-dollárt használja, amely immár meghatározza a minden nemzetközi üzlethez. A zsidó ragadozó kapitalizmusnak ez az egyetlen cselekedete jelentős pénzügyi büntetést rótt ki a világra, lerombolva más nemzetek valutatartalékainak értékét. Az aranyszabvány (a Bretton Woods-i Megállapodás) megszegése után a FED továbbra is hatalmas mennyiségű nyomtatott, intenzív inflációs spirálba sodorva a nyugati világot. Az Egyesült Államok 1971-es csődjének időpontjától 1981-ig vagy 1982-ig az amerikai dollár több mint 95%-kal leértékelődött. szinte elképzelhetetlenül hatalmas vagyonátruházást jelent az egész világról a zsidóknak a FED-ben, mivel minden USA-dollárral rendelkező nemzet ekkora veszteséget szenvedett el devizatartalékaiban, majd az USA adósságai erősen leértékelődött amerikai dollárban maradtak, és így a külföldi adósságot visszafizették 5¢ a dollárért. 1971-ben egy szép otthon az Egyesült Államokban mindössze 25 000 dollárba került. 196-ban hasonló a ház 100 000 dollár felett volt, 1983-ban pedig körülbelül 250 000 dollár volt. Ezek az árak pontosan reprezentálják az amerikai dollár leértékelődését az adott évtized során.

Milyen előnyökkel jár a kedvenc zsidó bankáraink? Nos, az arany ára 1971-ben, amikor megvolt az aranystandardot, körülbelül 40 dollár volt unciánként. Ma ez az arany unciánként 1700 dollárt ér. Másrészt a papírvaluta, amelyet az összes többi kormánynak kellett volna az arany helyett, ezért fogadni 95%-kal leértékelődött. Ennek értékelésére nincs pontos módszer. A világ nemzetgazdaságait ért felhalmozott anyagi kár legalább százbillió dollár, ha nem több ezer billió. A kár olyan hatalmas, olyan széles körű és olyan mindent magában foglal, hogy még csak mérlegelni sem lehet a mérést.

De ne veszítsük el a lényegét. Nem az „amerikai kormány” vagy az „amerikai pénzügyminisztérium” hozta meg ezt a döntést. Inkább Rothschild és a FED és a londoni City többi zsidó tulajdonosa készítette nekik, hogy fenntartsák aranykészleteiket és megvédjék értéküket. Ez egyszerűen egy újabb megmentés volt a zsidó bankárok számára, ebben az esetben az egész világ nagy költségére. Ha csak egy számot tudnánk írni a költségeket. De nem

tudjuk.

Leger Entry: 0 milliárd dollár mai dollárban

Epilógus

„A világ leggazdagabb embere” összeesküvés

Ahogy a fentiekből is kiolvasható, **a világ igazi gazdagsága sohasem a vállalati tulajdonból származott, hanem a háborúk finanszírozásából, a nemzetek központi bankjainak birtoklásából, valamint a hatalmas nemzetközi léptékű lopásokból és bűnözésből.** A nagy zsidó vállalati tulajdon manapság nem a vagyonfelhalmozás kezdete, hanem csupán a folyamat utolsó lépése. Mint minden szervezett bűnözésre igaz, **a vállalati tulajdonnal kapcsolatos, az elején említett dollárbillió csupán a bűnbűnös haszon törvényes vállalkozásokba történő újrabefektetéséből származik.**

A fentiekből nyilvánvalónak kell lennie, hogy olyan emberek, mint Gates, Buffett és Bezos, nem pályáznak a világ leggazdagabb embere címére. **Elon Musk állítólagos 200 milliárd dollárjával aligha zsebpénznek, az olyan emberek, mint Soros György és az ő csekély milliárdjai, nem is tulajdonnak zsebpénznek.** A média évtizedekig hazudott nekünk, és rossz helyre küldött minket. A mai zsidó kiadványok sok cikket tartalmaznak „A világ leggazdagabb zsidóiról”[\[66\]](#)

vagy „A legbefolyásosabb zsidók”,[\[67\]](#)

de ezek mind nonszensz, olyan egyéneket sorolva a csúcson, mint Zuckerberg vagy Soros, vagy Sheldon Adelson. Ezek egyike sem véletlen; pusztán egy módja annak, hogy elvonja a figyelmet a pénz és a hatalom valódi forrásairól, és talán nem meglepő, hogy minden e témát érintő újság és folyóirat ugyanazt a mintát fogja követni. **A meglepő az, hogy olyan emberek, mint Bill Gates és Warren Buffett vesznek részt a színjátékban**, amikor olyan tisztán kell tudniuk saját álláspontjuk igazságát. E férfiak egyike sem lehet ennyire naiv vagy tudatlan, ami határozottan a hallgatás összeesküvésére utal.

Félretéve, hogy a legtöbb emberben, aki épít valamit az anyagból, szinte genetikai késztetése van, hogy ezt továbbadja utódainak, hogy esetleg egy kis családi dinasztiát hozzon létre, amely idővel folytatódhat. De észrevette valaki, hogy csak az olyan emberekben, mint Bill Gates és Warren Buffett, nincs ilyen késztetés, és elhatározták, hogy a végén mindent feladnak? Miért nincsenek ezen a listán Rothschildok, Sassoonok, Kadooriék vagy Goldman Sachések? Ez a végső jótékonykodás csak a gójok hibája? Joggal feltételezhetjük, hogy ez a tendencia nyomásból fakad, és az a gyanúm, hogy ez a nyomás a finanszírozási kötelezettségekből fakadna. Ez azt jelenti, hogy Gates és Buffett nem teljesen önállóan hozták létre birodalmukat; azt hiszem, ötletekkel, tervezéssel, sok finanszírozással látták el őket, és sok zaklatás a zsidó diplomáciát, hogy elérjék, amit tettek. Az az ára, hogy ne vigye magával, amikor mész. Egy dolog, amit a zsidók nem finanszíroznak, az önmagukért való verseny.

A nagyvállalati vagyon alapozása és felépítése általában nem gyors folyamat. Természetesen mindig vannak kivételek, de általában a dolgokhoz idő kell. A hagyományos bölcsesség, amely újra és újra bebizonyosodott, hogy „az első generációra van szükség, hogy elkészítse, és a második generációra van szükség ahhoz, hogy igazán nagy legyen”. **A zsidók szerves egységként működve rövidre zárhatják ezt a folyamatot.** Tekintsük az Indigo Books & Music-ot, amelyet a zsidó Heather Reisman indított el mindössze körülbelül 25 évvel ezelőtt, és Kanada legnagyobb független könyvkereskedőjének pénzügyi csődjéhez vezetett, és az összes többi versenytárs felvásárlásához vagy kieséséhez, akik hirtelen „pénzügyi nehézségekbe

ütköztek”. Ma az Indigo Kanada egyetlen nagyobb angol nyelvű könyvesbolt-lánca, és az ország legnagyobb könyv-, ajándék- és különleges játékkereskedője, éves bevétele meghaladja az 1 milliárd dollárt. A zsidók irányítják a könyvkiadóipart, és biztosíthatják, hogy a könyvesboltjában ne legyen készlet, ha nem hajlandó eladni. Közös irányítják a finanszírozás és az elosztás nagy részét, és kikényszeríthetik a felvásárlásokat vagy a csődöt. **Az elszánt zsidó támadás ellen nincs védekezés. Ezek az emberek gengszterként működnek, és korlátlan finanszírozási rendelkezésükre ahhoz, hogy szinte tetszés szerint átvegyenek egy ipari szektort.**

A lényeg az, hogy ezeknek az ágazati átvételeknek a tervezése ritkán indul ki a művelet nyilvános arcából. Ehelyett ezek gyakran összefüggő részei az ezen ágazatok ellenőrzésére világméretű hosszú távú tervnek. Ennek egy részét egy korábbi cikkemben tárgyaltam, amelynek címe "A mai zsidó vállalati hősök – Szűzen születettek"[\[68\]](#) a Google-lal, a Facebook-kal és néhány mással foglalkozik. Nyilvánvaló, hogy sem Zuckerberg, sem a Google Twins nem volt képes szinte azonnal világelsővé válni saját ágazatában. Egy ilyen eredmény elérése korlátlant, hatalmas pénzügyi és politikai nyomásfinanszírozást, valamint határozott tervezést és intenzív médiatámogatást igényel. Ez vonatkozik másokra, mint például az Amazon, a Starbucks és sok másra, akik úgy tűntek, szinte semmiből jutottak el a világ vezetői közé nagyon rövid időn belül. A folyamat minden esetben ugyanaz, és ez minden bizonnyal ma is érvényes a jelenlegi „a világ leggazdagabb emberére”, Elon Muskra.

Csak gondolkodni kell. Elon Muskot példaként használva úgy tűnt, hogy a férfi a szó szoros értelmében a semmiből jött, és hirtelen mégis „tulajdonosa” a világ legnagyobb autógyártójának. Musk ezzel egy időben elindított egy agresszív programot, több tízezer kommunikációs műholdat felbocsátva, majd a SpaceX-et, „Elon Musk privát űrrepülő társaságát”, a Csillaghajó gyártóját, amely nem kevesebbet tervez a Nemzetközi Űrállomás küldetéseivel. Aztán Musk megveszi a Twittert 44 milliárd dollárért.

Az elmúlt 100 évben bárki, aki megpróbált új autógyártó céget és márkát létrehozni, katasztrófába esett, de Musk láthatóan nem tapasztalt akadozást a Teslával, amely hirtelen a világ kedvencévé vált. Ehhez talán tíz évnyi tervezésre és tervezésre, a gyárak és a gyártás tervezésére, az ellátási vonalak létrehozására, a tesztelésre és a tanúsításra és még sok minden másra lett volna szükség, de a Teslánál ez egyik napról a másikra vákuumban történt. Elhiggyük, hogy Elon Musk tervezte a Teslát? **Nincs bizonyíték arra, Musk képes még egy nívópálcát is megtervezni, hogy még kevesebb egy egész autót, szóval hogyan történt mindez, és mi volt a forrása a háttérmilliárdoknak a projekt megvalósításához?** Musk nem játszott a Tesla megalkotásában. Csak valahogy a végén megjelent, „tulajdonos” volt a cégnek.

Hasonló kommunikációs műholdak agresszív programja, amelyet „Elon Muskképpen” indított; ez is sok éves tervezést és tervezést igényel, nem beszélve az indító létesítmények rendezéséről és a szükséges több ezer fizető ügyfél megszerzéséről. Ehhez ismét évekre és dollármilliárdokra lenne szükség, de Bezos űrrepülési programhoz hasonlóan ez is hirtelen teljes virágzásban jelent meg, működőképes, elindították és útra készen. Ki tervezte ezt? Biztosan nem Musk volt, szóval ki állt mögötte? És mindehhez honnan jött a pénz? **A „Musk-féle” Tesla soha nem termelt profitot, akkor honnan szerezhetné a milliárdokat egy több tízezer kommunikációs műholdból álló pite-in-the-sky rendszerhez?** Semmi ilyesmi nemhet meg egy évtizedes vagy annál hosszabb intenzív tervezés és hatalmas befektetés nélkül, és nyilvánvalóan egyik sem Musktól származott.

Ezek elég kihívások lennének minden férfi számára, de akkor „Elon Musk” megvette a Twittert 44 milliárd dollárért. Hogyan történne ez? Azt mondják nekünk, hogy Musknak hirtelen 200 milliárd dollárnyi vagyona van, minden részlet nélkül, de feltehetően az „ő” Teslájában lévő részvényekből származik. De feltételezzük-e, hogy Musknak 44 milliárd dollár plusz pénzt van a bankban, hogy megvásárolja a Twittert? Ez nem lehetséges, és Musk nem adja el a Tesla-részvényekben befolyásolónak felét, hogy ezt adjaza, akkor mi a pénz forrása? A média összetéveszti ezt azzal, hogy csak néhány hangbajtot adnak meg, de részleteket nem tartalmaznak, és így lazán olyan gondolataink vannak a fejünkben, hogy Musk nagyon gazdag, és valahogy megengedhetné magának, hogy megvásárolja a Twittert, de csak annyit kell tennünk, hogy belátjuk, ez lehetetlen.

A kép homályos, mert a kazár zsidók politikai ambícióit nem lehet elválasztani pénzügyi szándékaiktól. A „Musk” műholdrendszere végül 35 000 kommunikációs műholdból áll – katonai, nem polgári –, amely egy részét már Ukrajnában is hasznosítja. A londoni City kazár zsidói kétségbeesetten vágynak a harmadik világháborúra, de nincs saját hadseregük, és attól függ, hogy az Egyesült Államok (mint a Bankárok Magánhadserege) fenntartja a katonai fölényt. Ha még nem jutott volna eszébe, ennek a fejleménynek az volt az oka, hogy a kínaiak bebizonyították, hogy képes lelőni az amerikai megfigyelő és kommunikációs műholdakat, ami egzisztenciális fenyegetést jelent az Egyesült Államok Kínával és Oroszországgal szembeni háborús szítására. A megoldás okos, és egyben kézenfekvő is: nem lehet lelőni 35 000 apró kommunikációs műholdat, megőrizve ezzel az Egyesült Államok harcéri kommunikációs fölényét. **Muskon keresztül vezesse át az eredet álcázására.** Egy ilyen hatalmas projektekre nincs más forrás. Nyilvánvaló, hogy a finanszírozás nem „Elon Musktól” származott, hiszen „az ő” Teslája továbbra sem tud profitot termelni, akkor honnan szerezhetne pénzt műholdfejlesztésre? Az egyetlen forrás a londoni város zsidó bankárjai.

Ez ugyanaz, mint néhány évvel ezelőtt „Mark Zuckerberg” katonai drónok és nagy magasságú léggömbök gyártásával foglalkozó cégeket vásárolt és alapított, utóbbit azért, mert kedves Mark azt akarta, hogy a világon mindenkinek legyen internet-hozzáférése. Nem egészen. A nagy magasságú léggömbök nem az internet elérésére szolgáltak, hanem katonai kommunikációra a „Facebook” által gyártott drónokkal, olyan robbanófejeket szállító drónokkal, amelyek képesek kommunikálni a léggömbökkel, ha Kína megsemmisíti az összes amerikai katonai kommunikációs műholdat. Amennyire meg tudtam állapítani, senki sem csodálkozott azon, hogy a Facebook miért gyárt katonai drónokat és kommunikációs rendszereiket. Megint nem lehetséges ezt a költséget az amerikai hadseregre terhelni **londoni város zsidói a Facebookon keresztül futtatták le, hogy civil vállalkozásnak álcázzák, és elrejtse a valódi forrást – és szándékát – a vizsgálat előtt.**

Vissza a Teslához. Ha szán rá időt, hogy elolvassa Musk középiskolai szintű értekezését a hyperloop szállításról^[69] vagy hallgassa meg a médiát, nyilvánvaló, hogy a férfinak nincs annyi intelligenciája, hogy önállóan elérje pozícióját. Nem tűnik fel, legalábbis nekem nem, hogy bármiről is tudna valamit, és ugyanezt mondanám Zuckerbergről és a Google ikrekről. Ezek az emberek csak a frontok olyanok számára, akiknek tényleg minden pénzük van. És a tervek. De el kell hinnünk, hogy Elon „az-aranyos-8 éves-mosolyomra-és-aranyos-3 éves-kisfiam-oldalra néző-szemére koncentráljon, szóval ne tegye -tudd meg, milyen-hülye-vagyok” Musk, hirtelen a világ leggazdagabb embere lett, aki autókat, műholdakat és űrhajókat tervez, és az ég tudja, mi mindent. Micsoda szemét.

Ez utóbbi pont figyelmet érdemel. Látod, amint Warren Buffett ostoba mosollyal és imádnivaló oldalra néző szemekkel pózol, hogy minden anyát rávegyen arra, hogy a lányaikat az ő cégrészvényeinek megvásárlására ösztönözze? Miféle ember, aki látszólag trillió dolláros nemzetközi cégek vezérigazgatója viselkedik ilyen ostoba módon? Egy mentális törpe súlyos érzelmi problémákkal, senki más.

Hasonló érvek igazak Zuckerbergre, Bezosra, a Google Twinsre és másokra. Egyiknek sincs meg a tudása vagy képessége, sem pedig a hatalmas finanszírozása ahhoz, hogy megvizsgálja azokat a dolgokat, amelyek miatt állítólag csinál. Sem vagyonuk, sem képességeik nem lehetnek valóságok. Könnyebb elfogadni egy Bill Gates-et, egy kis Microsofttól kezdve, és 40 éven keresztül 50 milliárd dolláros nyereségre épít, de úgy tenni, mintha egy Elon Musk, aki a tiszta kék égből elalszik az autójában és leveleket eszik. A fákból hirtelen elektromos autókat, katonai kommunikációs műholdakat, újrjárműveket és még sok minden mást tervez és gyárt, túl nevetséges perspektíva ahhoz, hogy megcáfolja.

Egyesek azt állítják, hogy Elon Musk nem zsidó. Az Elon (אֵלֹן) vagy Alon (אֹלֵן) egy héber férfinév, amely nem tartalmazza a pogány neveket. Musk zsidó iskolákba járt Dél-Afrikában. Édesja, Maye Haldeman zsidó származású, de „kanadaiként” tartozik nyilván, ami etnikai csoporthoz. Vannak zsidó családi és egyéb kapcsolatok (Elon bátyja Jen Lewint vette feleségül), és még sok más. Musk kapcsolatai Izraellel és a nagyhatalmú zsidókkal hosszú múltra tekintenek vissza, a Tesla szoros kapcsolata az izraeli technológiával hosszú évekre nyúlik vissza, önvezető technológiája pedig 100%-ban zsidó, az izraeli Mobileye cégtől származik. Musk szoros és magas szintű kapcsolatokkal rendelkezik Izraelben, többször találkozott Netanjahuval (magánlakásán).

Nemrég arról szóltak a hírek, hogy Evelyn de Rothschild idős korában meghalt.[\[70\]](#) A NYT írt egy alaposan kitalált gyászjelentést, amely elsősorban a megdöbbentő hazugságok miatt figyelhető meg, ahogy a NYT minden zsidó bűnözőről, aki elhagyja ezt a világot. Érdeemes elolvasni a NYT szeretetteljes értekezését Madeline Albrightól, hogy felfrissítse emlékezetét a NYT szerkesztőinek bűnözői örültségéről. Szerintük ez a Rothschild „Kezdetben kevés ígéret mutatott, végül csatlakozott a családi céghez, és elnökké emelkedett, hatalmas befolyást gyakorolva Nagy-Britannia pénzügyi és politikai ügyeiben”. Ez a rész minden bizonnyal igaz. A férfinak megfelelő 30 országban voltak bankjai, befektetési bankjai, befektetési leányvállalatai és még sok más, szó sem lehetett arról, hogy „nagy befolyása van Nagy-Britannia pénzügyi és politikai ügyeiben”, mivel ő volt az elsődleges ember abban, hogy Margaret Thatcher eladta az összes az Egyesült Királyság eszközeit zsidó bankároknak.

Tehát Evelyn de Rothschild, a világtörténelem legnagyobb bűnözői bankdinasztiájának sarja és tulajdonosa, akinek a több száz éves fosztogatás és rablás eredményeként gyűjtötték be, aki szó szerint több száz bank és pénzügyi társaság tulajdonosa a világ minden táján. annyira unalmas volt, olyan lassú és félreérthető, hogy még egy olyan kis szar is, mint Zuckerberg, származik a semmiből, és néhány év alatt tízszer annyit érhet. Ahogy Buddy Holly nagyon szerette mondani nekünk: „Az lesz a nap.”

Tehát, ki valóban a világ leggazdagabb emberei? Nos, kiszámolta minden háború mindkét oldalát az elmúlt 300 évben? Starbucks? Ki fosztogatta Dél-Afrikában az összes aranyat és gyémántot az elmúlt 150 évben? A Victoria's Secret Alsónadrág elnöke? Mark Zuckerberg minden évben több billió iraki olajat lop el? Nincs kétségem afelől, hogy Jeff Bezos bűnöző, de nem Bezos volt az, aki az 1930-as években ellopta az összes aranyat a világ összes bankjából. Kie a világ nemzeteinek központi bankjai közül 75 vagy 80? Néhány goj Kansasból?

Azt mondják 13-tól az egész klánt családot, hogy a londoni Cityből. Ezen a listán a vezetők kétségtelenül Rothschildok, Jacob Rothschilddal, „A zsidók királyával” kezdődik, majd a rokonaival. A listán nagy csoport valószínűséggel szerepel egy Sassoon, egy Warburg, egy Goldman, egy Moses Seif, Kuhn, Loeb, Salomon, egy Sebag-Montefiori, és ez a több száz összmilliárd dollárosvagyonon osztozna. A többiekről csak találgathatunk, de abban nagyon biztosak lehetünk, hogy sem Bill Gates, sem Warren Buffett soha nem szerepelt ezen a listán, Elon Muskot és Jeff Bezost pedig megérdemelt megvetéssel lehet leszólni.

Ennek az esszének három célja volt: (1) felhívni az olvasók állnak a „Világ leggazdagabb embere” azonosításáról szóló, régóta fennálló összeesküvés létezésére, (2) elvetni a vitából a jelenlegi listát, jelöltek, és (3) annak dokumentálása, hogy a londoni Cityben működő kis számú bankcsalád generációk óta őrzi ezeket a vagyoni rekordokat, olyan vagyonokkal, amelyek nagyságrendekkel felülmúlják azt, amit zsidó elképzeltünk volna. Bizom benne, hogy ez az olvasók meglepedésére sikerült.

*

Romanoff úr írását 32 nyelvre fordították le, és cikkeit több mint 30 ország több mint 150 idegen nyelvű hír- és politikai weboldalán, valamint több mint 100 angol nyelvű platformon tették közzé. Larry Romanoff nyugdíjas vezetési tanácsadó és üzletember. Vezetői pozíciókat töltött be nemzetközi tanácsadó cégeknél, és import-export üzletág nemzetközi tulajdonosa volt. Vendégprofesszor volt a sanghaji Fudan Egyetemen, ahol nemzetközi ügyekben esettanulmányokat mutatott be vezető EMBA osztályoknak. Romanoff úr Sanghajban él, és jelenleg tíz könyvből álló sorozatot ír, amely általában Kínával és a Nyugattal kapcsolatos. Egyik szerzője Cynthia McKinney „When China Sneezes” című új antológiájának. ([2. fejezet – Deacons kezelése](#)).

Teljes archívuma megtekinthető a címen

<https://www.blumoonofshanghai.com/>+<https://www.moonofshanghai.com/>

Kapcsolatba léphet vele:

[Iratkozzon fel az Új oszlopokra](#)

2186604556@qq.com

*

Megjegyzések

[1] Az amerikai kamatlábak 200 éves történetének képe

<https://advisor.visualcapitalist.com/us-interest-rates/>

[2] 800 éves kamatláb. A magas kamatok elindították a Rózsák háborúját vagy akár a Trónok harcát?

<https://boscobelandpartners.com/politics/800-years-interest-rates-high-interest-rates-set-off-wars-roses-even-game-thrones/>

[3] Kié a világ? A vállalati óriásvállalatok részvényeinek fele 30 tulajdonosra vezethető vissza

<https://theconversation.com/who-owns-the-world-tracing-half-the-corporate-giants-shares-to-30-owners-59963>

[4] Kié a világ

<https://thethrivinginvestor.com/who-owns-the-world/>

[5] Kié a világ legnagyobb vállalatai?

<https://www.smartcompany.com.au/finance/owns-worlds-largest-corporations/>

[6] Az ókori zsidó történelem: Banking & Bankers

<https://www.jewishvirtuallibrary.org/banking-and-bankers>

[7] A zsidó banki tevékenység története

https://www.manfredlehmann.com/news/news_detail.cgi/173/0

[8] Zsidók és pénzügyek

<https://www.myjewishlearning.com/article/usury-and-moneylending-in-judaism/>

[9] A Rothschild-ház története

<https://rense.com/general88/hist.htm>

[10] SASSOON: Szerző: Joseph Jacobs, Goodman Lipkind, J. Hyams

<https://jewishencyclopedia.com/articles/13218-sassoon>

[11] A globális bűnszövetkezet előfutára: A 19. századi ópiumkereskedelem

<https://www.winterwatch.net/2022/08/precursor-to-the-global-crime-syndicate-the-19th-century-opium-kereskedelmi/>

[12] Currency Wars, Song Hongbing

<https://www.goodreads.com/book/show/18618477-currency-wars>

[13] AZ ARANYBÁNYÁSZAT RÖVID TÖRTÉNETE DÉL-AFRIKÁBAN

<https://www.miningforschools.co.za/lets-explore/gold/brief-history-of-gold-mining-in-sa>

[14] TÖRTÉNELMI GYÉMÁNTTERMELÉS

<https://www.dmr.gov.za/LinkClick.aspx?fileticket=kTsuDj3GMDM%3D&portalid=0>

[15] Aranyárak az évtized szerint

<https://sdbullion.com/gold-price-by-year>

[16] A Panama-csatorna és a finanszírozás érdekes módja

<https://panamaadvisoryinternationalgroup.com/testblog/news-from-panama/the-panama-canal-and-the-intriguing-way-it-was-financed/>

[17] A kormányoknak nem mindig kellett kamatot fizetniük, amikor a Bank of Canada-tól vettek fel hitelt

<https://thereview.ca/2019/02/01/governments-did-not-always-have-to-pay-interest-when-borrowing -kanadai bankból/>

[18] Kanada szövetségi adóssága

<https://qualicum institute.ca/federal-debt/>

[19] Uzsora Kanadában: 1,1 billió kamat fizetett 600 milliárd adósság után

<https://medium.com/toronto-life/usury-in-canada-287001af6abe>

[20] Kanada feleslegesen fizet 1 milliárd dollárt

[kamatot](#)

[21] Kanada államadósságának éves kamata 7000 dollárt jelent egy négytagú család esetében

<https://www.fraserinstitute.org/article/annual-interest-on-canadas-government-debt-translates-into-7000-for-a - négytagú család>

[22] Hon. Paul Hellyer videó – Nyilvános banki szolgáltatások Amerikában (Kattintson a

"Hirdetések kihagyása" lehetőségre)

[23] Olaszország adósságórája: Valós idejű bemutató, amely bemutatja Olaszország államadóságának nagyságát

<https://commodity.com/data/italy/debt-clock/>

[24] Legyen pénzügyi válság: először is szükségünk van egy központi bankra

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/lets-have-a-financial-crisis-first-we-need-a-central-bank- október-07-2019-2/>

[25] Legyen pénzügyi válság: először is szükségünk van egy központi bankra

<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/lets-have-a-financial-crisis-first-we-need-a-central-bank- október-07-2019-2/>

[26] Hershey Jr., Robert D. (1981. június 21.). „Hogyan változtatja meg az üzletet az olajfájdalom”. Egy New York Times. Letöltve: 2015. december 30.]

[27] Az Egyesült Államok demokráciájának pusztítói

<https://consortiumnews.com/2022/11/07/chris-hedges-destroyers-of-us-democracy/>

[28] Jövedelemtrendek 1975 és 2018 között

https://www.rand.org/pubs/working_papers/WRA516-1.html

[29] Az amerikaiak felső 1%-a 50 milliárd dollárt vett el az alsó 90%-tól

<https://time.com/5888024/50-trillion-income-inequality-america/>

[30] Mennyi aranyat koboztak el 1933-ban? | Aranyelkobzás története, 6102-es végrehajtási rendelet

<https://www.sgtreport.com/2022/02/how-much-gold-was-confiscated-in-1933-gold-confiscation-history-executive-order-6102/>

[31] Az FDR 1933-as aranyelkobzása a Federal Reserve Bank megmentése volt.

<http://www.moonlightmint.com/bailout.htm>

[32] 1934. évi aranytartalék-törvény

<https://www.federalreservehistory.org/essays/gold-reserve-act>

[33] 1935. évi banktörvény

<https://www.federalreservehistory.org/essays/banking-act-of-1935>

[34] Az Egyesült Államok 1934. évi ezüstvásárlási törvénye

<https://www.cato.org/publications/commentary/americas-plan-destabilize-china>

[35] Az 1934-es ezüstvásárlási törvény hatása az Egyesült Államokra, Kínára, Mexikóra és Indiára.

<https://ia801201.us.archive.org/29/items/effectofsilverpu00rand/effectofsilverpu00rand.pdf>

[36] Milton Friedman és Anna J. Schwartz. Az Egyesült Államok monetáris története, 1867-193660 (Princeton: Princeton University Press, 1963), p. 485.

<https://fee.org/articles/origins-of-the-chinese-hyperinflation/>

[37] Az amerikai szövetségi adósság idővonala

<https://www.debt.org/faqs/united-states-federal-debt-timeline/>

[38] Mennyi arany van a világon?

<https://www.bbc.com/news/magazine-21969100>

[39] Kína emlékszik egy hatalmas bűnözésre – The New York Times
<https://www.nytimes.com/2010/10/22/arts/22iht-MELVIN.html>

[40] ARANYHARCOSOK
<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/Gold-Warriors.pdf>

[41] Japán Golden Lily Project
<https://www.voltairenet.org/article30068.html>

[42] Japán Golden Lily Project
<https://www.amazon.ca/Gold-Warriors-Americas-Recovery-Yamashitas/dp/184467531>

[43] Japán Golden Lily Project
<https://rense.com/general49/sece.htm>

[44] Chalmers Johnson áttekintése Seagrave „Gold Warriors”-járól,
<https://www.lrb.co.uk/the-paper/v25/n22/chalmers-johnson/the-looting-of-asia>

[45] ARANYHARCOSOK
<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/Gold-Warriors.pdf>

[46] Edward Michaud „Corregidor, a második világháború kincses szigete”,
https://www.corregidor.org/chs_trident/trident_01.htm

[47] Edward Michaud Corregidor
https://corregidor.org/chs_trident/trident_03.htm

[Iratkozzon fel az Új oszlopokra](#)

[48] A hazugságra épített nemzetek – 1. kötet – Hogyan lett gazdag az Egyesült Államokban
<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/ENGLISH-NATIONS-BUILT-ON-LIES-VOLUME-1- Hogyan lett-az-USA-gazdagodott.pdf>

[49] A történelem legnagyobb szellemi tulajdonlopása: Operation Paperclip
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/the-greatest-intellectual-property-theft-in-history-operation-paperclip-november-16-2019/>

[50] Az emberiség válaszüton – a pontok összekapcsolása a mi bátor új világunkkal
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/2331/>

[51] A bankárok magánhadserege
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/the-bankers-private-army/>

[52] A magánvállalkozás és a nemzeti javak
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5652/>

[53] További pillantás a privatizációra
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5647/>

[54] Privatizációs világtérkép
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5634/>

[55] Privatizációs világtérkép
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5634/>

[56] Az emberiség válaszüton – a pontok összekapcsolása a mi bátor új világunkkal
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/2331/>

- [57] LIBOR – aktuális LIBOR-kamatok
<https://www.global-rates.com/en/interest-rates/libor/libor.aspx>
- [58] ELEMZÉS: Az IMF és a Világbank okolható Afrika külföldi adósságterheiért?
<https://africacheck.org/fact-checks/blog/analysis-are-imf-world-bank-blame-africas-foreign-debt-burden>
- [59] Borzalmas hitelkamat az IMF-nél és a Világbanknál
<https://www.ukessays.com/essays/economics/horrifying-loan-interest-in-the-imf-and-world-bank-economics-essay.php>
- [60] Az iraki háború közel 2 billió dollárjába került az Egyesült Államoknak
<https://www.militarytimes.com/opinion/commentary/2020/02/06/the-iraq-war-has-cost-the-us-nearly-2-billion/>
- [61] Az USA valós költsége Líbiában? Két milliárd dollár naponta.
<https://www.forbes.com/sites/beltway/2011/03/28/the-real-cost-of-us-in-libya-two-billion-dollars-per-day/?sh=7b83dad07b5f>
- [62] Külföldi háború finanszírozása: Jacob H. Schiff és Japán, 1904-2005
<https://www.jstor.org/stable/23880523>
- [63] War Finance (Nagy-Britannia és Írország)
https://encyclopedia.1914-1918-online.net/article/war_finance_great_britain_and_ireland
- [64] A pénzügy és a harmincéves háború
<https://www.historylearningsite.co.uk/the-thirty-years-war/the-social-and-economic-impact-of-the-thirty-years-war/finance-és-a-harmincéves-háború/>
- [65] a háborúk listája
<https://www.britannica.com/topic/list-of-wars-2031197>
- [66] A világ 50 leggazdagabb zsidója: 1-10
<https://www.jpost.com/jewish-world/jewish-features/the-worlds-50-richest-jews-1-10>
- [67] A világ 50 legbefolyásosabb zsidója. A Jerusalem Post első éves listája azokról, akik a jövőt alakítják.
<https://www.jpost.com/jewish-world/jewish-features/worlds-50-most-influential-jews-176071>
- [68] A mai zsidó vállalati hősök – mind szüzen születettek
<https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/3909/>
- [69] Hyperloop Alpha
https://www.tesla.com/sites/default/files/blog_images/hyperloop-alpha.pdf
- [70] Evelyn de Rothschild, a Bankdinasztia sarja, 91 éves korában meghalt
<https://www.nytimes.com/2022/11/08/business/evelyn-de-rothschild-dead.html>